

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

2013

Vyskočil Martin

UNIVERZITA JANA AMOSE KOMENSKÉHO PRAHA

BAKALÁŘSKÉ PREZENČNÍ STUDIUM

2012 - 2013

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Vyskočil Martin

Nacismus a neonacismus

Praha 2013

Vedoucí bakalářské práce: Doc. Ing. Dr. Štefan Danics, Ph.D

JAN AMOS KOMENSKY UNIVERSITY PRAGUE

BACHELOR FULL - TIME STUDIES

2012-2013

BACHELOR THESIS

Vyskočil Martin

Nazism and neonazism

Prague 2013

The Bachelor Thesis Work Supervisor:

Doc. Ing. Dr. Štefan Danics, Ph.D

Prohlášení

Prohlašuji, že předložená bakalářská práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem při zpracování čerpal, v práci řádně cituji a uvádím v seznamu použitých zdrojů.

Souhlasím s prezenčním zpřístupněním své práce v univerzitní knihovně.

V Praze dne

Vyskočil Martin

Vlastnoruční podpis

Poděkování

Chtěl bych poděkovat za odborné vedení a za aktivní pomoc a rady při zpracování této bakalářské práce panu Doc. Ing. Dr. Štefanu Danicsovi, Ph.D.

Anotace

Bakalářská práce se zabývá problematikou nacismu a neonacismu a návazností těchto ideologií mezi sebou se zaměřením na aktuální projevy dnešního neonacismu v naší společnosti. Jako metoda zkoumání byla použita obsahová analýza literatury zabývající se nacismem a obsahová analýza bezpečnostních dokumentů našeho státu, které se vyjadřují k aktuálním projevům neonacismu. Na závěrečný výzkum byla použita forma dotazníku, zabývající se nebezpečím neonacismu v dnešní společnosti.

Klíčové pojmy

Antisemitismus, holocaust, nacismus a neonacismus, rasismus, židovské obyvatelstvo, dotazníková šetření.

Annotation

The Bachelor thesis deals with the problems of Nazism and neonazism and the relationship between these ideologies. It focuses on the current manifestations of neonazism in our society. The methods which were used include analysis of literature dealing with Nazism and analysis of state security documents expressing the actual manifestations of neo-Nazism. The final research was conducted by questionnaire and deals with the dangers of the neo-Nazism in our society.

Key words

Antisemitism, holocaust, nazism and neonazism, racism, jews population, questionnaire survey.

OBSAH

ÚVOD.....	8
1 IDEOVÁ VÝCHODISKA NACISMU.....	10
1.1 BIOLOGICKÝ RASISMUS.....	11
1.2 ANTISEMITISMUS A HOLOCAUST.....	13
1.3 MYSTICISMUS A OKULTISMUS.....	21
2 IDEOVÁ VÝCHODISKA NEONACISMU	24
2.1 KULTURNÍ RASISMUS	25
2.2 ANTISEMITISMUS A POPÍRÁNÍ HOLOCAUSTU	26
2.3 UCTÍVÁNÍ PŘEDSTAVITELŮ TŘETÍ ŘÍŠE	30
2.4 SYMBOLIKA NEONACISTŮ	33
2.4.1 Symbolika Třetí říše.....	33
2.4.2 Barvy nacismu	34
2.4.3 Nacistické pozdravy a hesla.....	34
2.4.4 Číselné kombinace	35
2.4.5 Hlavní symboly neonacismu.....	36
3 PŘÍPRAVA DOTAZNÍKU A VYMEZENÍ VZORKU RESPONDENTŮ	39
3.1 INTERPRETACE VÝSLEDKŮ DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ.....	40
3.2 DISKUSE	55
ZÁVĚR	57
SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ.....	59
SEZNAM PŘÍLOH.....	61

ÚVOD

Téma na závěrečnou práci jsem si vybral „Nacismus a neonacismus“. Má bakalářská práce pojednává o základních ideových východiscích nacismu a neonacismu. Toto téma bylo vybráno, poněvadž se již dlouhou dobu zajímám o tuto závažnou problematiku a případně se jí chci zabývat i v budoucím povolání.

Hlavním cílem práce je zmapování ideových východisek nacismu a neonacismu, vzájemné propojení mezi těmito nebezpečnými ideologiemi se zaměřením na aktuální projevy dnešního neonacismu v naší společnosti.

U nacismu je hlavním ideovým východiskem biologický rasismus, na kterém byla postavena nacistická hierarchie, kde se nacisté považovali za nadřazené nad ostatními a chtěli si ostatní podmanit nebo zcela zlikvidovat. Nad touto rasovou nenávisť zůstává většině z nás dodnes rozum stát. Dalším ideovým východiskem je antisemitismus, pojednávající o rasové nebo náboženské nesnášenlivosti vůči Židům a který zde existuje již několik tisíc let. Největším zločinem, který nacisté spáchali během druhé světové války, je označován holocaust či šoa, kde bylo během pár let vyvražďeno šest milionů Židů. Dále je zde pojednáno o okultismu v Třetí říši, kterému podlehl celý německý národ. V nadcházejícím tématu je návaznost těchto ideových východisek na dnešní neonacismus, který přebírá tato nacistická ideová východiska, ale již v novém kabátě, která jsou takto maskována, aby nemohla být trestně postižitelná. Je jím kulturní rasismus, v kterém jsou především zpochybňovány kultury přistěhovalců, dále nový antisemitismus, který útočí na stát Izrael a na židy jako představitele, kteří ovládají dnešní politiku a finanční kapitál. S tím souvisí i zpochybňování holocaustu, který útočí na přeživší pamětníky a jeho důkazy a snaží se o očištění nacismu od tohoto zločinu. Dalším popsáním východiskem neonacismu v této práci je uctívání představitelů Třetí říše, kteří jsou na neonacistické scéně velice oblíbeným tématem a kteří jsou pokládáni za vzor neonacistům svými kriminálními činy. Posledním tématem je symbolika neonacistů, kde jsou popsány nacistické a neonacistické symboly, které se nejvíce objevují na neonacistické scéně.

Závěrečná část práce je doplněna dotazníkovým šetřením, které se svým obsahem zabývá nebezpečím neonacismu v dnešní společnosti, zejména mezi mladými lidmi, kteří jsou s touto ideologií ve styku a jsou jí právě nejvíce ohroženi.

Jako metoda zkoumání byla použita obsahová analýza literatury týkající se nacismu a obsahová analýza bezpečnostních dokumentů našeho státu, které se vyjadřují k aktuálním projevům neonacismu.

Dnešní neonacismus se stává aktuálním problémem současné společnosti, bohužel není doceňováno jeho nebezpečí zvláště na mladou generaci, a proto je dobré se touto ožehavou problematikou všestranně zabývat a věnovat jí dostatečnou pozornost.

1 IDEOVÁ VÝCHODISKA NACISMU

Nacistická ideologie je velice závažným problémem, který se kdy v historii objevil. Nacisté ihned po uchopení moci začali uplatňovat svou nebezpečnou zločineckou ideologii. Ta byla založená na rasismu a antisemitismu a prováděna na nevinných lidech, především na Židech, které nacisté považovali za méněcenné a nebezpečné pro svou budoucí vládu, která se měla skládat pouze z árijců, pánů a poddaných.

Tato ideologie zavinila největší lidské zločiny a zvěrstva, které se kdy vůbec v naší historii udály. Nacistická ideologie byla postupně přenesena na celý německý národ, který byl plně zfanatizován vidinou, že si podmaní celý svět a stane se pánem světa. Díky tomu byl celý národ vhnán do zničující války, kterou nacisté záměrně vyprovokovali a důkladně se na ni předem připravovali. Nacistická ideologie nese hlavní vinu za miliony mrtvých nevinných lidí, kteří buď padli na válečném poli, či byli umučeni, zavražděni, utýráni, umláceni a zastřeleni v koncentračních táborech. Někdy stačilo pouze to, že se na ulici objevil člověk jiné barvy pleti nebo byl jiného vyznání, či jiného národa a příznivci nacistů se už o něj postarali. Pokud někdo z takovýchto lidí navíc uznával hodnoty demokracie, svobody, či se dokázal klonit k jiné politické straně, měl být podle nacistů ihned zlikvidován, poňevadž ve společnosti měli zůstat pouze silní jedinci oddaní vůdci a slabí zde neměli místa.

Díky těmto otřesným postupům a zločinům, které nacismus v historii spáchal se musíme zamyslet nad touto nebezpečnou ideologií, jak vůbec mohl německý národ dopustit těmto nekalým věcem. Ten německý národ, který byl v oné době tak velice kulturně vyspělý, intelektuálně vzdělaný, kde se cenily vojenské a občanské tradice a přesto zcela podlehl nacistické ideologii a tím dokázal spáchat takovéto otřesné zločiny, které se nedají nikterak omluvit.

Nacistická ideologie byla nakonec poražena a zahynula v troskách Třetí říše spolu se svým zakladatelem a jejím představitelem Adolfem Hitlerem. Ale i tak je potřeba si připomínat, co všechno je možné ještě v dnešní moderní a vyspělé společnosti uskutečnit. Proto je nutno se problematikou nebezpečnosti ideových východisek nacismu stále zabývat.

1.1 Biologický rasismus

Rasismus v Evropě vznikl ve 14. a 15. století, ale byl až příliš spjat s termínem antisemitismus a tyto dva fenomény spolu splývaly značnou dobu. Od 18. století je některými autory zachycena biologická podoba rasismu. Rozmach rasismu nastal pak s rozšířením obchodu s černošskými otroky po objevení Nového světa. První třídění ras provedl švédský přírodovědec Carl Linné a s ním Johan Friedrich Blumenbach, který rozdělil lidstvo na pět skupin a to mongolskou, etiopskou, americkou, kavkazskou a malajskou. První dílo o rasismu vzniklo v 19. století s názvem „Esej o nerovnosti lidských ras“, které napsal Arthur de Gabineau. Dílo pojednává o míšení mezi slabými a silnými rasami, čímž dochází k oslabení silné rasy, která podlehne a výsledkem je pád civilizace a kultury. V tomto díle jsou definovány hlavní rasy podle barvy: žlutá, černá a bílá, ale jako hlavní nadrasa je zde vyzdvihována árijská. Žluté rase chybí fantazie, černá rasa postrádá inteligenci, bílá rasa se vyznačuje láskou ke svobodě, cti a kultu duchovnosti. Arthur Gobineau nebyl antisemitista, byl dokonce proti útlaku a otroctví, ale svou rasovou teorií zvýhodnil árijskou rasu, kterou poté převzali nacisté a další rasoví toretici.¹

Hlavní období rozkvětu rasismu bylo koncem 19. století. V tomto období se rasistické myšlení přeneslo na politické myšlení, dochází k syntéze sociálního darwinismu a rasismu. Důležitý zde byl přirozený výběr a přežití nejsilnějších ve společenském vývoji. Budoucí svět měl patřit jen těm nejlepším, tedy árijcům. Na těchto základech začal stavět Houston Stewart Chamberlain, který ve svém díle „XIX století“ tvrdil, že Židé představují zlo a Němci patří mezi vyvolené.² Židé jsou zde poprvé viděni jako podřadná rasa. Jejich vítězství by znamenalo zhoubu a úpadek, zato vítězství árijců by přineslo duchovní revoluci a novou éru rozkvětu civilizace. Proto hlavní myšlenkou bylo, že přísnou rasovou hygienou lze opět dosáhnout očištění nadřazené krve a zabránit úpadku civilizace. Tvrdá rasová politika byla proto naprostou nutností.

¹ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 18-20. ISBN 978-80-254-7147-0.

² DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 122-123. ISBN 80-725-1204-8 .

Další rasistickou a antisemistickou biblií se stal „Mein Kampf“ (Můj boj). Tu napsal Adolf Hitler s pomocí Rudolfa Hesse v době, kdy byli spolu uvězněni za nepovedený mocenský převrat po vzoru italských fašistů, v takzvaném pivním puči. V knize Hitler přenesl zákony přírody do společnosti lidí, kde jedině silnější přežije nad slabým a bude se dále vyvíjet. V tomto díle je árijská rasa vyzdvihovaná jako nositel kultury a civilizace, zatímco Židé jsou považováni za plevel, parazity, které je třeba zlikvidovat ale ještě se zde nezminňoval o holocaustu. Vše závisí na míšení krve, které je považováno za největší zločin, díky tomu pak zanikají civilizace. V závislosti na této knize mělo vzniknout nové německé hnutí a mělo dojít k vytvoření tisícileté říše.

Rasistické teorie a myšlenky byly ve třicátých letech velice oblíbené a tím napomohly k nástupu nacistické ideologie.

Samotný termín „rasismus“ se objevil až ve třicátých letech 20. století, kdy se k moci v Německu dostala nacistická NSDAP v čele s Adolfem Hitlerem.

Díky vlivu H. S. Chamberlaina, Alfreda Rosenberga a Adolfa Hitlera vznikla nacistická ideologie opírající se o mýtus čisté rasy neboli árijců. Mělo se jednat o nadřazenou rasu, jež měla být podle nacistů nejlépe uchována v germánských národech, ale zejména v Německu. K její vládě musely být odstraněny nánosy jiných méněcenných ras. Árijská rasa měla provždy zlikvidovat židovskou hrozbu a očistit Evropu a postupem i svět od židovské zhouby.³

„Rasismus představuje víru, že určité fyzické vlastnosti, jako je barva pleti nebo rysy obličeje přímo souvisejí s intelektuálními vlastnostmi, morálkou anebo chováním a stanovuje hierarchii lidských populací. Jádrem rasismu je tedy víra, že zděděné, viditelné rysy (fyzický vzhled) jsou v příčinné souvislosti se schopnostmi nebo způsoby chování.“⁴

Právě nacismus byl tou ideologií, která tvrdila, že rozdíly mezi jednotlivými etniky jsou vrozené a neměnné a tím stanovily rasovou hierarchii. Nacisté věřili v nadřazenost

³ SELIGMANN, Matthew S, John DAVISON a John MCDONALD. Ve stínu hákového kříže: život v Německu za nacismu 1933-1945. Vyd. 1. Praha: Levné knihy, 2008. s. 6-9. ISBN 978-80-7309-565-9.

⁴ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 116. ISBN 80-725-1204-8.

pouze jedné rasy nad ostatními. Dělili rasy na árijce (páni, kteří budou vládnout a poroučet), poddané (ti ostatní, které je ještě možno přijmout) a na Židy (byli považováni za ničitele a největší hrozbu pro čistou árijskou rasu). Právě rasový antisemitismus kulminoval v učení nacionálního socialismu Třetí říše. Pro Adolfa Hitlera a jeho politiku Židé představovali ideální typ nepřítele.⁵

Vrcholem této rasové politiky je holocaust, kde šlo o zplynování 5-6 milionu Židů a jde o nejhorší projev rasismu v historii.

„Po zkušenostech druhé světové války a pod tlakem nového zkoumání byla většina teorií „vědeckého rasismu“, sociálního darwinismu a eugeniky opuštěna jako nevědecká a v současné době řada vědců odmítá koncept rasové kategorizace jako takový.“⁶

1.2 Antisemitismus a holocaust

Místo názvu antisemitismus se nejdříve používal termín Judenhass. „Slovo „antisemitismus“ začal jako první používat na konci 19. století Wilhelm Marr, protizidovský rasista v Německu, aby nahradil do té doby ustálený termín „Judenhass“ (nenávisť k Židům)“. Hlavním cílem bylo oslabit jeho emocionální náboj. Antisemitismus představuje nenávisť, nesnášenlivost a předpojatost vůči židovskému obyvatelstvu jako etnické a náboženské skupině.⁷ V Evropě má dlouhou tradici. Antisemitismus se dá dělit do několika několika časových období: historický antijudaismus (vychází z náboženských předsudků), samotný antisemitismus (nacionální a rasová předpojatost) a nový antisemitismus (vznikl po pádu Třetí říše a o něm bude pojednáno později).

⁵ BALÍK, Stanislav a Michal KUBÁT. Teorie a praxe totalitních a autoritativních režimů. 1. vyd. Praha: Dokořán, 2004. s. 101-103. ISBN 80-865-6989-6.

⁶ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 20. ISBN 978-80-254-7147-0.

⁷ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 128. ISBN 80-725-1204-8.

Antijudaismus, nenávisť k Židům v historii, byl dán několika důvody. Židé odmítli dvě světová náboženství: křesťanství a islám. Byli jako menšina rozptýleni v mnoha zemích a to posilovalo jejich odlišnost od ostatních. Nebyli národem a neměli ani vlastní stát. Tvrdilo se, že Židé nesou hlavní vinu za smrt Ježíše. A právě za to neměli být nikdy národem a nést své prokletí. Začaly se zavádět zákony proti Židům, jako např. jejich označování pomocí žlutých klobouků, regulace jejich sňatků a počtu dětí. Mnoho lidí také věřilo v jejich nadpřirozené schopnosti i ve smlouvu s ďáblem. Byli považováni za destruktivní živel a obviňováni, že tráví studny a rozšiřují mor. Židé žili podle svých zákonů a nechtěli přijímat zákony země, ve které žili. Měli své náboženské rituály, se kterými se izolovali od všech národů, tím přitahovali na sebe pozornost a nenávisť místního obyvatelstva. Tvrdilo se, že Židé znesvěčují hostie, chléb a oplatky používané při mši. Údajně vraždili mladé panny a jejich krev používali při pečení židovského chleba. Lišili se od ostatního obyvatelstva, trvali na zastaralém oblečení a nápadných vousech. Byli považováni za lid, který se štítí práce a raději provozuje lichvu. Už ve středověku Židé nesměli vykonávat určité profese, bylo jim zakázáno pracovat a mohli pouze obchodovat s penězi, což jejich oblibu u křesťanského obyvatelstva velice snižovalo. Židé byli nuceni žít v ghetech, která byla uzavřena od ostatního obyvatelstva.⁸

Hlavní vlna antisemitismu se v Německu objevila po první světové válce. Německo bylo ve špatné politické pozici díky prohrané první světové válce. Během první světové války padlo miliony lidí zbytečně a hmotné škody byly obrovské. Další ranou byl dopad světové hospodářské krize, ekonomické katastrofy, inflace, nezaměstnanost a selhání Výmarské republiky.⁹

Židé byli obviňováni, že se záměrně vyhýbali vojenské službě a boji na frontě a i když byli odvedeni, přesto si našli nějaké pohodlné místo v zázemí. Rozšířil se mýtus „dýky bodnuté do zad“, což byla reakce na prohranou válku, kterou nezavinila do té doby slavná a silná německá armáda, ale Židé ve vysoké politice.

⁸ LAQUEUR, Walter. Mění se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s. 56-63. ISBN 978-807-1069.

⁹ MATTHEW HUGHES, Chris Mann a Přeložil Petr KOVÁCS. Hitlerovo Německo: život v období Třetí říše. v Praze: Columbus, 2002. s. 23-34. ISBN 80-724-9123-7.

Rozmach díla „Protokoly sionských mudrců“ způsobil Alfred Rosenberg, hlavní ideolog nacistické strany, který dostal pověst největšího propagátora těchto protokolů. Byla to bible antisemitismu a zůstává jí dodnes.

„Vyhlášeným cílem Protokolů je svržení všech existujících trůnů, institucí i náboženství a zničení všech států, na jejichž troskách má být vybudována světová židovská říše s vládcem z rodu krále Davida.“¹⁰

Je třeba dodat, že tyto protokoly byly několikrát uznány jako jasný podvrh, ale i tak dochází k jejich časté modifikaci a stávají se biblí antisemitismu.

Ihned po uchopení moci nacisty v Německu v roce 1933 byli Židé primárním cílem nacistického teroru. V prvopočátcích byly prováděny nekoordinované útoky vůči židovskému obyvatelstvu a k tomuto účelu byly používány jednotky Sturm Abteilung ve zkratce SA. Jednalo se o uniformované násilníky a pouliční rvače, kteří byli používáni k ochraně stranických schůzí, ale také, aby vyvolávali rvačky a násilí proti jiným politickým stranám, většinou proti komunistům. Jednotky Sturm Abteilung byly vysílány na venkov, kde terorizovaly židovské rodiny, například mužům stříhaly vousy, nutily je okusovat trávu a další způsoby zesměšňování a týrání. Hlavním cílem tedy bylo židy ponížit a ukázat jim, že jsou těmi nejnižšími z nejnižších, zatímco nacisté jsou páni. Dalším bodem byly útoky na židovské obchody. Nejdříve byly obchody označovány jako židovské a vyzývalo se, aby zde německé obyvatelstvo nenakupovalo. Když to nepomohlo, byl před vchod postaven příslušník SA, který odháněl i ty nejodvážnější zákazníky.¹¹

Od roku 1933 jsou do praxe zaváděny zákony, které měly Židy odstranit z veřejného života. Byl to zákaz Židům pracovat ve státní správě i místní samosprávě, byli vyloučeni ze škol a univerzit, celé části měst byly prohlášeny za árijské a židé do nich nesměli vstupovat. Židovští právníci a lékaři nesměli provozovat praxi. Z počátku se tyto zákazy netýkali určitých skupin, jako byli váleční veteráni nebo nositelé železného

¹⁰ LAQUEUR, Walter. Měníci se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s. 92. ISBN 978-807-1069.

¹¹ MATTHEW HUGHES, Chris Mann a Přeložil Petr KOVÁCS. Hitlerovo Německo: život v období Třetí říše. v Praze: Columbus, 2002. s. 97-111. ISBN 80-724-9123-7.

kříže, ale i tyto výjimky nacisté zrušili, aby pokryly celou židovskou populaci. Veškeré zákazy nebyly uplatňovány najednou, ale postupně.¹²

V roce 1935 nacistický antisemitismus získal právní kodifikaci v podobě norimberských zákonů. Byly to zákony na ochranu německé krve a cti a říšský zákon o občanství. Poprvé se zde bylo stanoveno, koho lze považovat za žida.¹³ Dle tohoto zákona byly za židy považovány všechny osoby se třemi až čtyřmi židovskými prarodiči a u osob, které měly dva židovské prarodiče se rozhodovalo podle toho, zda se hlásí k židovské víře a nebo jestli je ono manželství spojené se židem.¹⁴ Židovské obyvatelstvo se díky těmto zákonům stalo občany druhé kategorie. Bylo jim odňato německé občanství a vydáno mnoho zákazů jako zákaz podnikat a provozovat řemesla, vlastnit obchody a stánky na tržnicích. Židovské podniky měly být arizovány a židé měli být odstraněni z německé ekonomiky. Platil pro ně zákaz vstupu do divadel i sportovních zařízení, zákaz manželství mezi židy a nežidy a jiných mimomanželských styků. V této době začala mohutně narůstat protižidovská propaganda.

Vznikl antisemistický plátek *der Stürmer* pod vedením Juliuse Streichera. Jeho obsah tvořily z velké části antisemistické texty a kresby. Byl výrazně antisemitský, protikatolický a zároveň protikapitalistický. Některé v něm zveřejňované a publikované materiály byly označovány až za pornografické. *Der Stürmer* byl zaměřen na široký okruh čtenářů, zejména pak na nižší společenské třídy. Po nástupu Hitlera k moci se stal Julius Streicher mezi vysokými německými politiky značně neoblíbený, což zapříčinilo i to, že přestal být ve straně příliš aktivní a do konce války pobýval v domácím vězení. Po skončení války byl zatčen a souzen v Norimberském procesu. Byl shledán vinným ze zločinů proti lidskosti. Proto byl odsouzen k trestu smrti oběšením.

Menší uvolnění těchto zákonů nastalo v roce 1936 při přípravě na Olympijské hry, které se měly konat v Berlíně. Tehdy se nacisté chtěli ukázat jako oběti první světové války,

¹² LAQUEUR, Walter. Mění se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s. 108-109. ISBN 978-807-1069.

¹³ Tamtéž, s. 108.

¹⁴ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 18-20. ISBN 978-80-254-7147-0.

ale zároveň chtěli ukázat, jaká se z Německa stala velmoc, v popředí se silným vůdcem. Ihned po hrách se pak antisemistické zákony opět rychle začaly zavádět.

Nacisté měli v plánu těmito zákony donutit židovské obyvatelstvo k emigraci. Což se jim moc nedařilo. Hlavním důvodem bylo, že židé, kteří chtěli emigrovat, si mohli vzít sebou pouze malou finanční částku a dále museli říši platit jako emigranti vysokou daň. Dalším opatřením bylo, že každý Žid dostal ještě druhé jméno. Muži Israel a ženy Sarah a také museli mít uvedeno v dokladech písmeno J jako jude. Tento krok ještě více znesnadňoval získat zahraničí víza.¹⁵ Ale i díky těmto zábránám se podařilo mnoha intelektuálům židovského původu uprchnout z Německa. Mezi nejznámější emigranty patřil bezesporu Albert Einstein.

„Pronásledování Židů se zrychlilo a zintenzivnilo, když v noci z 10. na 11. listopadu 1938 došlo k pogromu zvanému křišťálová noc (podle rozbitého skla).“¹⁶

Tuto protižidovskou akci vyhlásil ministr propagandy Dr. Joseph Goebbels, zapálený nacista a antisemista a jeden z nejvyšších nacistických představitelů. Byl hlavním říšským ministrem propagandy a nejbližší spolupracovník Adolfa Hitlera. Důvodem této akce mělo být zavraždění německého diplomata v Paříži, kterého zastřelil mladý žid, jehož rodiče byli vyhnáni z nacistického Německa. V tomto protižidovském pogromu opět hrála hlavní roli jednotka SA. Byly rabovány a podpalovány židovské synagogy, školy a obchody. Policejní a hasičské jednotky pouze těmto zločinům přihlížely a dohlížely, aby se oheň a rabování nerozšířilo na nežidovský majetek. Během této noci bylo zavražděno několik stovek lidí a zatčeno kolem třiceti tisíc Židů bez udání důvodu, kteří poté byli posláni do koncentračních táborů. Když tyto hrůzy skončily, byla na židovskou obec uvalena kolektivní pokuta ve výši jedné miliardy marek.¹⁷

¹⁵ LAQUEUR, Walter. Měníci se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s. 109. ISBN 978-807-1069.

¹⁶ Tamtéž, s. 109.

¹⁷ Tamtéž, s. 109-110.

Židovské obyvatelstvo v nacistickém Německu bylo již úplně odcizeno od společenského a kulturního života. Ale ten hlavní zločin, který měl být spáchan na této menšině, měl teprve přijít v podobě holocaustu.

Nejdříve je třeba upozornit na nesprávné použití výrazu holocaust.

„Slovo holocaust „znamená zápalnou oběť nebo celooběť. Idea, která je obsažena v tomto slově je děsivá. Znamená to, že nacisté v roli velekněze obětovali Bohu šest milionů Židů jako příjemnou, vonnou oběť a bůh ji přijal!“¹⁸

Proto raději Židé používají výraz šoa což znamená „katastrofa“.

Nejdříve nacisté chtěli židovské obyvatelstvo přesídlit na Madagaskar nebo zřídit židovské rezervace v jihopolském Lublinu. Ale jak válka pokračovala, dostávalo se čím dál víc Židů pod nacistickou nadvládu. Například po obsazení Polska padly Němcům do rukou dva miliony polských Židů. Po roce 1942 se pro Německo začala válka vyvíjet negativně a tím pádem se zavrhly i myšlenky na přesídlení, ale začalo se přemýšlet o fyzické likvidaci evropského židovského obyvatelstva. Šlo o takzvané „konečné řešení židovské otázky“. Z toho důvodu se začali proto všichni Židé soustřeďovat do ghatt a byl vydán rozkaz, že všichni musí nosit na oblečení žlutou Davidovu hvězdu. Rozhodující význam pro holocaust měla konference ve Wannsee, která se konala v lednu 1942.¹⁹ Zde se právě nejvyšší nacističtí pohlaváři z různých ministerstev dohodili na likvidaci židovského obyvatelstva a řešili logistické a administrativní problémy s tím spojené.

„Konference zajistila propojení administrativní mašinerie s německým průmyslem, aby vyráběl cyklon B pro Osvětim. Dále propojení s německými drahami, aby přepravovaly oběti z celé Evropy do Polska, s pracovníky SS a SD jakožto s pachateli, s bankami a aukčními síněmi, aby se zmocnily židovského majetku a rozprodali jej.“²⁰

¹⁸ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s.131. ISBN 80-725-1204-8.

¹⁹ LAQUEUR, Walter. Měnící se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s.110-111. ISBN 978-807-1069.

²⁰ SELIGMANN, Matthew S, John DAVISON a John MCDONALD. Ve stínu hákového kříže: život v Německu za nacismu 1933-1945. Vyd. 1. Praha: Levné knihy, 2008. s.154. ISBN 978-80-7309-565-9.

Avšak nebyl vydán žádný rozkaz, který by vraždění Židů nařizoval. Místo toho se používaly ústní rozkazy nebo se toto vraždění skrývalo pod jiným názvem, jako například přesídlení. Po válce když byly tyto zločiny souzeny v Norimberském procesu, velice špatně se holocaust dokazoval, poněvadž zde nebyla žádná písemná známka nebo rozkaz o procesu vraždění a tak například plynové komory byly v plánech navrhovány jako pouhé sprchy.

Hlavními oběťmi holocaustu byli Židé a lidé, které nacisté považovali za méněcennou rasu, ovšem nesmíme opomenout také politické odpůrce, zejména komunisty, Romy, intelektuály, homosexuály a mnoho dalších. Jedná se o genocidu určitého národa s cílem jeho úplného vyhlazení, o což nacisté usilovali, když už zakládali koncentrační tábory. Odhaduje se, že bylo celkem zabito kolem šesti milionů Židů, především z Polska, čímž bylo vyvražděno kolem dvou třetin evropských Židů. Dalšími oběťmi byli Slované. Podle nacistů měli být zotročeni a zlikvidováni a jejich prostor měl být využit pro Německo. Tento plán začali nacisté uskutečňovat již v Polsku, kde byly prováděny hromadné popravy, vysídlování určitých území a jejich germanizace, zavedla se politika teroru a útisku. Během této nacistické hrůzovlády zemřelo přes milion polských občanů.

V roce 1942 začaly fungovat první vyhlazovací tábory. Nejhrůznější prostředek holocaustu. Byli sem posíláni lidé, kteří měli být zlikvidováni. Nejdříve se popravovalo zastřelením. Vraždy probíhaly tak, že oběti si musely vykopat vlastní hrob nebo byly postaveny před protitankový příkop či jiný hluboký okop. Lidé byli stříleni do zátylku, další oběti byly nuceny si lehat, naskládat se vedle popravených a čekat na smrt. Po popravách nechali Němci hroby zavést hlínou. Tento způsob poprav však nebyl pro nacisty příliš výhodný, protože bylo spotřebováno velké množství munice, které bylo potřeba spíše pro vedení války. Dá se říct, že popravy narušovaly i psychiku německých vojáků, kteří tyto vraždy vykonávali. Proto nacisté hledali jiný levnější způsob, jak likvidovat lidi efektivněji. Od listopadu 1941 se začalo zabíjet mobilními plynovými komorami. Oběti byly posílány do korby auta, kde již byly nataženy hadice od výfuku, oběti tak byly zabity výfukovými plyny. V roce 1942 se začal používat plyn,

takzvaný cyklon B.²¹ Tento způsob vraždění byl pro nacisty optimální. Začaly se proto rozrůstat koncentrační tábory s plynovými komorami a spalovacími pecemi. Skoro všechny vraždy byly utajovány až do konce. Lidé pod záminkou sprch, dobrovolně odcházeli do plynových komor, kde se za nimi naposledy zavřely dveře. Pak byl do komory ze shora puštěn plyn cyklon B, který za během několika minut splnil svůj účel. Po otevření byla těla odvážena ke speciálnímu oddílu vězňů, jehož úkolem bylo ostříhat ženám vlasy a vytrhat zlaté zuby, pak byla těla odvezena do pecí ke spálení. Veškeré cennosti a jiné hodnoty po zavražděných lidech byly pečlivě dokumentovány a pak posílány do Německa.

Mnoho lidí z okupovaných území zemřelo také během transportů do těchto lágrů za neuvěřitelných podmínek. Lidé, namačkáni k sobě, byli dopravováni v úplně přeplněných dobytčích vagónech v mrazu, letních horkách bez vody a jídla. Po příjezdu do tábora byli za asistence dozorců nuceni rychle vystoupit a všechny věci nechat ve vagonech. Poté následovala selekce, během níž posádkoví lékaři zkoumali, zda je člověk schopen práce. Lidé, kteří selekci neprošli, čekala jistá smrt. Nejčastěji se jednalo o staré lidi, postižené, matky s dětmi. Ti, kteří prošli, čekala každodenní dřina v těžko představitelných podmínkách, za každého počasí a s minimálními přídělky jídla. Jednalo se o pomalou smrt, která většinou končila úplným vyhladověním nebo udřením k smrti. V koncentračním táboře číhala smrt na každém kroku. Člověk mohl být poslán do plynové komory kdykoli během pravidelné selekce, která se konala s každým novým transportem nebo vězeň mohl být zabit spoluvězni, dozorcem, vlivem počasí, či nedostatkem oblečení. Hrozilo zastřelení nebo oběšení pro výstrahu, smrt během lékařských pokusů nebo častých nemocí, které se v táboře běžně objevovaly. Když se začali spojenci přibližovat, nacisté začali důkladně tábory likvidovat spolu s jejich zařízeními. Vězni, kteří nemohli být evakuováni, byli postřílení a ostatní, kteří měli ještě trochu sil, museli jít na takzvaný “pochod smrti”, který přežilo jen zlomek vězňů. Hlavní představitelé Schutzstaffeln ve zkratce SS počítali s tím, že se jim podaří zlikvidovat až jedenáct milionů Židů, ale prohraná válka jim v tom zabránila. Celkový

²¹ SELIGMANN, Matthew S, John DAVISON a John MCDONALD. Ve stínu hákového kříže: život v Německu za nacismu 1933-1945. Vyd. 1. Praha: Levné knihy, 2008. s.142-157. ISBN 978-80-7309-565-9.

počet mrtvých, který si holocaust vyžádal, se pohybuje okolo šesti milionů lidí. Z evropských Židů zůstala na živu jen pouhá hrstka.

1.3 Mysticismus a okultismus

Nacisté neustále lákali nové lidi do strany tím, že nezískají pouze členství, ale že se zároveň stanou součástí něčeho velkolepého - Tisícileté říše, ovládnutí světa. Už samotný Hitler byl posedlý okultismem, černou magií a symboly magické síly. Vlastnil svatý grál, kopí osudu, které ke konci války bylo objeveno americkými vojáky. Hitler měl dokonce ve svých službách astrology, znalce starogermánských rituálů a okultismu, kteří mu dávali rady a doporučení. Není tedy náhodou, že jeho projevy k lidu působili jako rituály, kde se mísily nacistické vlajky spolu se světelnými efekty. Hitler dokonce vládl určitou osobní energií, díky které dokázal ovládat, zmanipulovat a zfanatizovat masy lidí, které mu oddaně věřily a naslouchaly mu. V meziválečném Německu existovalo mnoho okultních společností a jedna z nejznámějších nesla název Thule. Měla ve znaku zářící sluneční kolo, pravotočivou svastiku překrytou dýkou.²² V těchto organizacích působili budoucí vysocí nacisté jako samotný Hitler, Himmler, Hess a právě z této organizace Hitler převzal znak pro NSDAP - hákový kříž. Himmler byl okultismem přímo posedlý, tvrdil o sobě, že je převtělený Jindřich Ptáčník a věřil v árijskou nadrasu, která je roztroušena po světě a je jen třeba ji najít. Proto také nechal vytvořit organizaci "Ahnenerbe (Dědictví rodu)", jednalo se o výzkumný ústav, který měl po celém světě pátrat po této ztracené civilizaci. Své experimenty a metody, kterými chtěli nacisté odhalit původ nordické rasy, praktikovali pak na věznicích v koncentračních táborech. Například vytvořili sbírku židovských koster, ovšem ke konci války všechny záznamy a důkazy o pokusech zničili.²³

²² GOODRICK-CLARKE, Nicholas. Okultní kořeny nacismu: rakouští a němečtí ariosofisté, 1890-1935 : tajné árijské kultury a jejich vliv na nacistickou ideologii. Překlad Daria Dvořáková. Praha: Votobia, 1998. s. 180-185. ISBN 80-722-0023-2.

²³ PRINGLE, Heather. Velký plán: Himmlerovi vědci a holocaust. 1. vyd. v českém jazyce. Překlad Václav Viták. Praha: BB art, 2008. s. 254-273 . ISBN 978-807-3813-857.

Dále vznikla zařízení Lebensborn (Pramen života), která šla ruku v ruce spolu s holocaustem. Místo Židů, kteří byli likvidováni ve vyhlazovacích táborech, tato společnost měla dodávat ty nejlepší Árijce, kteří se měli stát panskou rasou. Byly zde umisťovány ženy, které byly rasově čisté a spolu s příslušníkem SS měli zplodit říši nového nadčlověka. Jakmile se dítě narodilo, odebralo se matce a stalo se majetkem SS, aby bylo vychováno v naprosté nacistické ideologii. Dokonce byly i unášeny děti z jiných zemí, zejména z Polska a ty, které vyhovovaly rasovým požadavkům nacistů, byly poslány na převýchovu do Německa. Tato zařízení trvala až do konce války a jen malá část dětí se v poválečném chaosu vrátila zpátky ke svým rodinám.²⁴

Spolu se vznikem SS se začaly oživovat staré germánské runy. Převzaly symbol úmrlčí lebky připomínající věrnost Hitlerovi a symbolizovaly věrnost až za hrob. Aby SS mělo nějakou svou svatyni, získal Himmler středověký hrad Wewelsburg, z něhož chtěl vytvořit akademii pro vysoké důstojníky SS. Byly zde vykonávány obřady a porady pro SS. Himmler tady nechal zřídit museum, které bylo složeno z nakradených exponátů z celé Evropy, aby si budoucí důstojníci SS uvědomili své kořeny k nordické rase. Na tomto místě byly předávány prsteny SS, jež byly udělovány za věrnost a oddanost vůdci. Dokonce, když padl nositel tohoto prstenu, musel být prsten vrácen na hrad a uložen do pokladnice, aby i po smrti byl součástí řádu. V jedné z místností s kulatým stolem, u něhož sedávali důstojníci SS a prováděli duchovní cvičení, byl na podlaze zobrazen symbol černého slunce. Symbol vyjadřoval sounáležitost SS jako nordického společenství.²⁵

“Určitá část neonacistů, která věřila v propojení nacistického hnutí s mimozemskými civilizacemi, pracovala i s konceptem zvláštní jednotky SS a s názvem “Schwarze Sonne”, která vyvinula s mimozemskou pomocí létající talíře. Podle těchto vizí se

²⁴ CLAY, Catrine a Michael LEAPMAN. Panská rasa: nacistické Německo a experiment Lebensborn. Překlad Ivan Ryčovský. Praha: Columbus, 1996. s. 57-111. ISBN 80-859-2843-4.

²⁵ PRINGLE, Heather. Velký plán: Himmlerovi vědci a holocaust. 1. vyd. v českém jazyce. Překlad Václav Viták. Praha: BB art, 2008. s. 47-61. ISBN 978-807-3813-857.

nacistické špičky, které opustily v těchto strojích po porážce ve 2. světové válce Zemi, se s toutéž pomocí vrátí a znovu nastolí nacistický režim.”²⁶

Tyto teorie také tvrdí, že Hitler nespáchal sebevraždu v dubnu 1945, ale unikl. Dále tvrdí, že nacisté vybudovali tajnou základnu na Antarktidě, takzvaný Schwabenland a budují zde další nacistickou říši. To, že nacisté spolupracovali s mimozemšťany a tajnými silami, dokazuje i to, že jim poskytli zázračné zbraně.

Je pravda, že nacisté ke konci války disponovali na tu dobu převratnými technologiemi, například tryskovými letadly nebo zbraněmi pomsty. Jako první vlastnili balistické rakety V1 a V2 dokonce měli být ke konci války vynalezeny paprsky smrti, které měly odvrátit porážku Třetí říše. Ale i přesto všechno tisíciletá říše trvala pouhých 12 let.

²⁶ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 28-29.

2 IDEOVÁ VÝCHODISKA NEONACISMU

Neonacismus, jinak nazývaný hnědý mor, se stal i v naší společnosti velice závažným problémem.

Sice již uběhla dlouhá doba od pádu a porážky nacismu, ale již za krátko se u nás objevují sympatizanti této ideologie a to neonacisté. Ti přebírají hlavní ideová východiska nacismu pro podmínky dnešní společnosti, tuto ideologii ospravedlňují a snaží o její nové nastolení v současné společnosti.

Je to nevídané, ale již opět po ulicích šlapou pevně okované boty takzvaných národních hrdinů a vlastenců. Vládou svými siláckými řečmi a hesly a podle jejich slov chtějí náš národ osvobodit a zachránit od všeho špatného. Tím špatným mají na mysli nepřizpůsobivé přistěhovalce, Romy, vláduchtivé Židy, či další projevy, které špiní, ničí náš národ a jeho rozvoj.

Pro neonacisty se stává největším nepřítelem demokracie, která pro ně znamená něco podobného jako totalitní stát, který potřebují zlikvidovat a nastolit svůj vlastní režim. V jeho čele by měl být silný, autorativní a neomilný vůdce. Lidé budou opět rozděleni do skupin na pány a poddané, cenné a méněcenné jedince. Neonacisté totiž nemohou vystát, že v dnešní demokratické společnosti vůbec existuje rovnost mezi lidmi různé barvy pleti, různého vyznání náboženství, víry, či jiných odlišností a platí zde stejně stanovené podmínky pro každého.

Proto se snaží o očištění nacismu a jeho představitelů od hrůzných zločinů, které za své vlády spáchali, různě útočí na přeživší pamětníky holocaustu, na stát Izrael. Historiky označují za lháře a židomili. Pořádají nelegální akce včetně násilných aktivit na určité skupiny obyvatelstva a vstupují do problematických politických stran, například do Dělnické strany sociální spravedlnosti.

Neonacistická ideologie útočí na základní hodnoty demokratické společnosti, které chce oslabit, poté svrhnout a nastolit svou zločineckou vládu.

Proto je nutné, rozebrat ideová východiska neonacismu a poznat jejich podstatu, aby se proti neonacistické ideologii mohlo začít bojovat a potlačovat její aktivitu.

2.1 Kulturní rasismus

Tento nový pojem navazuje na starý rasismus, ale už v něm nejsou vyzdvihovány nerovnosti ras a fyzické odlišnosti, zejména kvůli důsledkům holocaustu, ale naopak kultura. Podle dnešních zastánců tohoto rasismu se má každá kultura vyvíjet, ale pouze v hranicích svého území a poukazuje na údajné hluboce zakořeněné kulturní odlišnosti jednotlivých etnik. Právě proto musí být chráněná před jinými kulturami, které jsou přinášeny přistěhovalci a menšinami. Proto by se oni měli vzdát své kultury a přijmout a přizpůsobit se kultuře země, ve které žijí.

„Kulturní rasismus vychází z přesvědčení, že příslušníci jiných ras jsou primárně příslušníky jiných kultur, které nejsou kompatibilní s evropskou kulturou a civilizací. Tento druh rasismu se obvykle spojuje s všeobecnější xenofobií, zaměřenou obecně vůči všem cizincům.“²⁷

Tento rasismus hodně využívají neonacisté, kteří napadají a zastrašují příslušníky jiných národů tím, že jejich zemi špiní a rozvracejí jejich odlišnou kulturu. To je ještě více umocňováno náboženským, sociálním, jazykovým a kulturním odlišením od stálých obyvatel státu a předsudky spojované s touto kulturou jako například: Romové kradou a živí se na úkor pracujících. Dále se těmto menšinám dává za vinu špatná ekonomická situace daného státu a také i to, že parazitují na slušně pracujících lidech. V České republice za hlavními viníky označují Romové a v Německu zase Turkové.

Proto neonacisté používají hesla jako Čechy - Čechům nebo Turecko - Turkům.

Dnešní neonacistické organizace používají termín „racialismus“, který nahrazuje termín rasismus, jehož se chtějí moderní rasisté a neonacisté zbavit. Racialismus tvrdí, že mezi rasami existují jasné a nepřekonatelné rozdíly. Ale již nevyzdvihuje určitou rasu jako vyvolenou nebo nadřazenou. Zastánci tohoto termínu požadují oddělení ras od sebe, jejichž hlavním cílem je zachovat kulturní dědičnost budoucím generacím.²⁸

²⁷ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 20. ISBN 978-80-254-7147-0.

²⁸ Tamtéž, s. 21.

2.2 Antisemitismus a popírání holocaustu

Po druhé světové válce, když vyšly najevo zločiny nacismu a hrůzy holocaustu, antisemitismus se stává nepřístupným, jak v politice, tak i ve veřejném životě. Ale nepřestal existovat, pouze převzal novou podobu. Hlavní historická událost, která opět probudila antisemitismus k životu, bylo vytvoření státu Izrael v roce 1948.

Nový antisemitismus má tyto základní změny:

*„Za prvé se jedná o změny týkající se podstaty antisemitismu skrze redefinici „Žida“ a za druhé o změny týkající se projevů antisemitismu v politice, médiích, v každodenním životě, nových způsobů šíření antisemitismu, vznik nových antisemitských organizovaných skupin nebo kvality a kvantity antisemitských činů“.*²⁹

Dnešní antisemitismus navazuje přímo na antisemitismus používaný v nacistickém Německu. Hlavním cílem teroru neonacistů opět zůstávají Židé. Neonacisté poukazují na to, že Židé již nejsou slabým a menšinovým národem, ale že v dnešní době jsou naopak silní, mají svůj vlastní stát a odedávna chtěli ovládnout svět. Až se jim to podaří, zničí nebo zotročí árijskou rasu, za kterou se neonacisté považují a kterou naopak Židé nenávidí, protože ona je mnohem více kulturně a civilizovaně vyspělejší než rasa židovská.

Neonacisté dále tvrdí, že Židé si už dříve vytvořili instituce, s jejichž pomocí chtějí vládnout zemi. Například křesťanství, které hlásí lásku k bližnímu svému, prý vytvořili Židé, aby oslabili bojového a statečného ducha árijců. Komunismus a liberalismus prý „špiní bílý národ“ a demokracie není až tak ideální, když nedovoluje přirozenou hierarchii, protože na vrcholu má být jeden silný vůdce. Humanismus, který Židé využívají k mísení a oslabování kultur, čímž dochází i k mísení ras, je podle neonacistů největším zločinem.³⁰

Neonacisté poukazují na stát Izrael jako na stát, který páchá jenom zlo a nemá právo vůbec existovat. Věří, že Židé ovládají OSN a tím mají pod kontrolou Americké státy.

²⁹ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s.134. ISBN 80-725-1204-8.

³⁰ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 16-17. ISBN 978-80-254-7147-0.

Dále neonacisté tvrdí to, že všechny euroamerické státy jsou pod vlivem Židů. Tyto státy jsou v neonacistických organizacích nazývány zkratkou ZOG (Zionist Occupation Government), v češtině přeloženo Sionistická okupační vláda. Rovněž také díky tomu, že znají situaci v NATO, snaží se nastolit nový světový řád, kde bude vládnout židovský národ.³¹

U mnoha neonacistů je oblíbená antisemitická kniha Turnerovi deníky, napsaná Williamem Piercem, vedoucím neonacistické organizace v Americe. V této knize se píše o válečném konfliktu v Americe mezi neonacisty a vládou, která je ovládaná Židy a černochoy. Hlavní hrdina neonacista Turner bojuje proti tomuto systému a spolu se svými spolubojovníky vraždí rasové menšiny a ženy, které měly poměr s ne-áriji. Ke konci knihy neonacisté odpalují nukleární bomby na Izreal a samotný Turner spáchá sebevražedný útok na Pentagon. Tím je židovská vláda zničena a neonacisté vítězí.

„V Piercově knize se objevují podobné motivy jako v díle Adolfa Hitlera. Stát není pro neonacisty skutečně tak důležitý, protože v nadcházející árijské říši bude existovat jen vůdce a jednotliví árijci. Bude-li nová společnost tvořena výhradně árijci, není možné, aby v ní docházelo ke konfliktům. Nacistický řád je zcela přirozený, a proto se bude společenství árijců zcela pochopitelně a bez donucování samo od sebe řídit tím nejlepším možným způsobem. Hlavní překážkou na cestě k dosažení tohoto cíle představují Židé, kteří ztělesňují přirozeného nepřítele všech árijců. Má-li být někdy dosaženo skutečně ideální společnosti, je třeba je nemilosrdně vyhubit.“³²

Dalším problémem je antisionismus. Vznikl ve 20. století, kdy neonacistická hnutí začala za kritiku Izraele skrývat svůj antisemitismus. Tento přístup se zdá na první pohled jako legální, neboť se tváří jako pouhý kritický politický názor. Tyto kritické názory jsou považovány za antisemitické, jestliže je stát Izrael vnímán jako představitel Židů. Pokud je Izrael kritizován, izraelcům se dává za vinu zejména krize

³¹ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 17. ISBN 978-80-254-7147-0.

³² Tamtéž, s. 37.

na Blízkém východě a tím i vzrůstající nebezpečí islámu pro Evropu. Někdy se vede i názor, že za holocaust si mohou Židé především sami.³³

Dnes neonacisté využívají zejména globální antisemitismus. Dřívější Žid je nahrazen politickým Židem, který vlastní ozbrojený stát v podobě Izraele. Globální antisemitismus přenesl svůj zájem z domácího dění na mezinárodní scénu. To znamená, že terčem útoků již nejsou místní Židé, kteří se vyskytovali v určité lokalitě, ale všichni Židé 21. století a především stát Izrael. Dnešní nenávisť vedená proti Židům se šíří pomocí internetu a různými televizními a mediálními cestami. Tím vznikají propojené skupiny na internetu a je těžké rozpoznat autory těchto antisemistických stránek, protože internet v dnešní době je velmi rychlý, anonymní a proměnlivý. Právě proto neonacisté ve velké míře využívají internetu, kde antisemitismus propagují.³⁴

Dnešní neonacisté se projevují i tak, že popírají všechny zločiny nacismu, zejména popírají holocaust. Tito popírači jsou přesvědčeni, že neexistovaly žádné plynové komory nebo že by tyto komory sloužily k jiným účelům a že nikdy nedošlo k žádnému hromadnému vraždění Židů. To, že je vše výmyslem, aby židovská vláda upevnila svou moc. Neonacisté chtějí dokázat, že dnešní demokracie slouží pouze židovskému záměru a že svět je ovládnán nadnárodním židovským spiknutím. Zejména se poukazuje na to, že neexistuje žádný rozkaz ani písemná zpráva o tomto vraždění a tím jsou zpochybňovány všechny historické důkazy.

*“Zpochybňovači šoa se ve svých antisemitských spisech šířených i po internetu, věnují “odkrývání pravdy”. Podle nich počet židovských obětí zdaleka nedosahoval oněch 5-6 milionů, ale daleko méně. Snaží se také vyvracet podíl Hitlera na “konečném řešení židovské otázky”. Tvrdí, že nikdy nedal příkaz k vyhlazování Židů, či že dokonce ani nevěděl o existenci vyhlazovacích táborů.”*³⁵

První případ zpochybnění holocaustu se stal ihned po válce ve Francii. Poslanec Paul Rassinier, jež byl bývalým vězněm v táboře Buchenwaldu, prohlásil, že žádnou

³³ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 16-17. ISBN 978-80-254-7147-0.

³⁴ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 134-135. ISBN 80-725-1204-8.

³⁵ Tamtéž, s. 133.

plynovou komoru neviděl a tudíž nemůže být pravda o holocaustu. Tvrdil, že vymyšlený holocaust je dílem spojenecko-židovských intrik s cílem vydírat Německo, aby se Židé co nejvíce obohatili a získali podporu pro zrození židovského státu Izrael.³⁶

Popírači holocaustu sami sebe nazývají “revizionisty”, protože mají snahu o revizi dějin a tvrdí, že jdou proti drtivé přesile světového židovstva. Hlavním cílem je rehabilitace nacismu, útoky na Izrael a samotné Židy. Mezi nejznámější popírače holocaustu patří kanadský občan německého původu Ernst Zündel a Angličan David Irving.³⁷

Ernst Zündel se stal známý především díky své knize “Osvětim fakta versus fikce”.³⁸ V této knize udává různé důvody neexistence samotného holocaustu a na údajnou osvětimskou lež, že tábor Osvětim nesloužil k vyhlazování Židů, ale k jiným účelům. Nacisté jsou zde líčeni jako mírotvorci a bojovníci proti zrádnému bolševismu. Tato kniha je volně v českém překladě ke stažení na internetu.

Argumenty o popírání holocaustu byly několikrát historiky přesvědčivě vyvráceny a nejznámějším případem vítězství historiků nad popírači holocaustu se stal proces v Londýně v roce 2001, kdy právě David Irving prohrál se svou teorií o neexistenci holocaustu.³⁹ V mnoha státech světa je tento akt trestný, v České republice je popírání holocaustu trestné od roku 2000.

Arabské a muslimské postoje k holocaustu jsou také značně kritické. První zmínky a zájem o holocaust se začal v těchto zemích rozšiřovat v sedmdesátých letech dvacátého století. Zejména přival filmů, dokumentů a článků o tom, že holocaust byl za války ospravedlnitelný, ale i to, že k němu nikdy nedošlo. Začaly se opět používat stejné argumenty proti Židům jako v Evropě, například to, že židé jsou nepřátele lidstva, že jsou špatní a chtějí ovládnout svět. Začaly se šířit nové pomluvy, že židé zabíjejí arabské děti kvůli jejich orgánům, aby je pak použili pro sebe. Hitler proto dělal správnou věc, pokud likvidoval židy, jedinou jeho chybou bylo, že nezlikvidoval

³⁶ LAQUEUR, Walter. Měníci se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s. 127. ISBN 978-807-1069.

³⁷ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 16. ISBN 978-80-254-7147-0.

³⁸ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 133. ISBN 80-725-1204-8.

³⁹ Tamtéž, s.133

všechny. Dokonce íránský prezident prohlásil, že holocaust neexistoval. Popírání holocaustu se stalo arabskou oficiální politikou. V holocaustu se vidí základní mýtus židovského státu Izraele. Proto popírači holocaustu z Evropy rádi navštěvují Blízký východ, kde pořádají přednášky o neexistenci holocaustu a dostává se jim zde velké slávy a publicity.⁴⁰

2.3 Uctívání představitelů Třetí říše

Osoby, spojené s nacismem se staly důležitými pro dnešní neonacismus. Tyto osoby jsou často příkladně zobrazovány v materiálech vydávaných neonacisty, jako například v různých knihách a nebo zinech. Historici sice tyto lidi odsoudili za zločince, ale zato neonacisty jsou vyzdvižováni a velmi často je ospravedlňováno jejich zločinné jednání. Na počest těchto osob se konají setkání různého druhu, pochody, koncerty nebo soukromé akce, které se před veřejností neonacisté snaží zakrýt pod jinými motivy a názvy. Mezi nejznámější oslavovaná data patří například:

20. 4. 1889 - narození Adolfa Hitlera, 30. 4. 1945 - úmrtí Adolfa Hitlera, 10. 5. 1941 - let Rudolfa Hesse do Anglie s mírovým poselstvím, 17. 8. 1987 - smrt Rudolfa Hesse jako poslední oběti války, 30. 1. 1933 - Adolf Hitler je jmenován říšským kancléřem, 23. 2. 1930 - smrt Horsta Wessela nacistického mučedníka.⁴¹

“Soudobí neonacisté se často hlásí k řadě osob, které se proslavily v rámci neonacistických hnutí, většinou tím, že získali pověst tzv. mučedníků, díky okolnostem své smrti. Asi nejznámější osobou a symbolem dnešních neonacistů se stal Ian Start Donaldson (11. srpna 1957 – 24. září 1993) vedoucí rasistické skupiny Skrewdriver

⁴⁰ LAQUEUR, Walter. Měníci se tvář antisemitismu: od starověku do dnešních dnů. Vyd. 1. Překlad Petruška Šustrová. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové noviny, 2007. s. 131-132. ISBN 978-807-1069.

⁴¹ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 1.

*a zakladatel neonacistické organizace Blood and Honour, který zahynul při autonehodě, jež byla interpretována jako atentát britské tajné služby MI 5.*⁴²

Ovšem nejvíce známá, oslavovaná a zobrazovaná osobnost Třetí říše v neonacistických materiálech a v dalších zobrazeních se stal Adolf Hitler. Mezi neonacisty je velice populární pro své protižidovské názory, které sepsal ve své antisemistické knize „Mein Kampf“, která je dodnes uznávanou a důležitou literaturou pro neonacisty. V nacistické hierarchii byl Hitler titulován jako vůdce (der Führer). Tento pojem, či titul je používán i dnešními neonacisty, jak u nás, tak v zahraničí. Tímto titulem je označován v neonacistické propagandě přímo Adolf Hitler nebo jsou tak označováni vedoucí v neonacistických organizacích (například: neonacistická organizace Rytíři slunečního kruhu). Jméno Adolf Hitler a hesla spojená s jeho jménem se stala jedním z nejnámějších prvků neonacismu dnešní doby.

Mezi další významné představitele Třetí říše, kteří jsou mezi neonacisty vyzdvihovali patří Rudolf Hess. Je chápán jako mírotvorce, který chtěl zajistit příměří mezi árijskými národy, tedy mezi Německem a Velkou Británií a tím zpečetit porážku nenáviděného komunistického bolševistického Sovětského svazu a Židů.

*“Neonacisté většinou neuznávají oficiální verzi o jeho sebevraždě a tvrdí, že byl zavražděn. Označují jej “za poslední obět druhé světové války” a datum jeho úmrtí slaví (17. 8.) i místo pohřbení jeho ostatků v bavorském Wunsiedlu má pro ně velký symbolický význam.”*⁴³

Místo u jeho hrobu se stalo poutním místem a každoročně se zde konaly vzpomínkové akce neonacistů, jejichž idolem se Hess stal. V nedávné době byly ostatky Rudolfa Hesse exhumovány, zpopelněny, popel byl vhozen do moře a jeho hrob nechali britské úřady odstranit. Ale i tak se toto místo stalo neonacistickou svatyní.

Pro neonacisty jsou také důležité osoby odsouzené po válce v Norimberském procesu, které jsou tak chápány jako mučedníci. Nacisté tento proces vůbec neuznávají

⁴² DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 83. ISBN 80-725-1204-8.

⁴³ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 14.

a odsuzují ho jako pomstu vítězů na poraženém nepříteli. Žaloba byla složená ze všech čtyř vítězných mocností (Ameriky, Ruska, Francie, Anglie). Obžalovaní měli podle zákona právo na své obhájce, těmi většinou byli němečtí právníci. Před soudem tehdy stálo dohromady 22 významných nacistických vůdců bývalého Německa. Obžalovaným číslo jedna byl Hermann Göring, který patřil k nacistickým vůdcům, který přežil a nespáchal sebevraždu. Nakonec bylo odsouzeno jen 22 lidí z 24 obžalovaných. Robert Ley totiž spáchal sebevraždu ve své cele ještě předtím, než proces vůbec začal a Gustav Krupp nebyl schopen se účastnit zasedání kvůli pokročilému věku.

V Norimberku se jednalo o vojenský soudní proces před mezinárodním soudním vojenským tribunálem. Rozsudkem soudu bylo z 22 obžalovaných zločinců jen 12 odsouzeno k trestu smrti oběšením. Tyto tresty byly vykonány až na Hermanna Göringa, který krátce před popravou spáchal sebevraždu kyanidem a Martina Bormanna, jež byl nezvěstný. Kromě toho byly vyneseny ještě tři tresty doživotního vězení. Tři obžalovaní byli zproštěni viny a zbylí čtyři byli odsouzeni k trestům odnětí svobody od 10 do 20 let.

Datum poprav se konal 16. října 1946, neonacisté ho označují za den provazu a chtějí za tyto podle nich nespravedlivé rozsudky vykonat odplatu a pomstu.⁴⁴

U příznivců neonacismu jsou oslavováni také příslušníci zbraní SS, SA nebo příslušníci německé armády Wehrmachtu či leteckých sil Luftwaffe.

Tito muži jsou vyzdvihováni mezi neonacisty jako hrdinové, kteří bojovali za lepší, rasově čistou, árijskou Evropu bez komunismu, vláduchtivých a nenáviděných Židů. Právě proto si tak neonacisté připomínají jejich hrdinské činy různými materiály, propagací či vzpomínkovými akty na hromadných akcích a setkáních, které organizují.

⁴⁴ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 14.

2.4 Symbolika neonacistů

“Pro extremisty mají symboly specifický význam, protože výrazně napomáhají upevnit jejich kolektivní identitu a vyjadřují jejich mocenské ambice. V prostředí demokratické společnosti, v níž jsou extremisté většinou ostrakizováni, se symbol stává velmi důležitým pojítkem mezi těmi, kdo znají jeho význam a vyjádření vlastního přesvědčení navenek.”⁴⁵

Pro neonacisty je symbolika velice důležitá, protože spojuje dnešní neonacistické hnutí s nacismem ve 30. letech. Po porážce nacistického Německa byla politická strana NSDAP prohlášena za zločineckou a spolu s ní byly zakázány i nacistické symboly. Dnes se tedy původní symbolika nacismu objevuje zřídka a nebo je částečně upravena, zamaskována, aby nemohla být trestně postihována.

Neonacistickou symboliku lze rozdělit na symboliku Třetí říše, zástupné symboly, nově vytvořené symboly, symboly zahraničních ultrapravicových organizací, starogermánské symboly.

2.4.1 Symbolika Třetí říše

Tuto symboliku zastupuje především nacionálně socialistická německá dělnická strana (Die Nationalsozialistische Deutsche Arbeiterpartei), zkráceně NSDAP - tato strana v čele s Adolfem Hitlerem vládla v Německu od roku 1933 – 1945. Ochranné oddíly (Schutzstaffeln – SS) - jednalo se o osobní ochranku Hitlera, která se rozrostla až na elitní jednotku. Neonacisté využívají symbol SS jako elitnost a jednotu árijské rasy. Úderné oddíly (Sturmabteilung – SA) - jednalo se o stranické příslušníky NSDAP, kteří vykonávali ochranu strany a jeho představitelů a podíleli se v pouličních bitkách s komunisty. Hitlerova mládež (Hitlerjugend – HJ) - byla to organizace, která připravovala mládež na vojenskou službu a vychovávala z nich dobré nacisty. Vstup do ní byl pro mládež povinný, ke konci války proslula svým fanatickým odporem v boji. Její symbol používají především neonacistické mládežnické organizace.

⁴⁵ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 3.

Německá branná moc (Wehrmacht – WH) - je mezi neonacisty obdivována jako dokonalý válečný stroj, jež dokázal srazit Evropu na kolena. Jsou vyzdvihována její vítězství a je představována jako vzor pro neonacistické bojové oddíly.⁴⁶

2.4.2 Barvy nacismu

Nacismus má jako identifikační barvu hnědou, kterou se vyznačovaly uniformy SA a v roce 1925 se tato barva stala barvou NSDAP. K této barvě se hrdě hlásí i dnešní neonacisté. Proto je nacismus spolu s neonacismem často označován jako hnědý fenomén.

Typickými barvami pro nacistické prapory se staly bílá, rudá, černá barva a dnešní neonacisté používají různé kombinace těchto barev jako symbol odporu demokracie. Bílá barva symbolizuje čistotu rasy i národa. Červená barva znamená pokrevní svazek nového společenství. Černá barva symbolizuje nenávist a smrt všemu, co naruší čistotu rasy, krve a národa.⁴⁷

2.4.3 Nacistické pozdravy a hesla

Tyto pozdravy byly za Třetí říše hojně používány a dnešní neonacisté je převzali jako svoje symboly a pozdravy.

Heil Hitler (sláva Hitlerovi - 88), **Sieg Heil** (Vítězství zdar). Stranická hesla používaná spolu se zdviženou pravou paží a nataženou rukou, užívaná od roku 1925. Pozdravy pravou rukou převzali nacisté od italských fašistů. Dnes je hajlování trestné pouze se zdvižením pravé ruky a zvoláním tohoto hesla.

Blut und Ehre (krev a čest). V angličtině přeloženo Blood and Honour, toto heslo bylo používáno členy Hitlerovi mládeže a jednotkami SS.

⁴⁶ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 9-13.

⁴⁷ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 65-66. ISBN 80-725-1204-8.

Gott mit uns (bůh je s námi). Tento název se vyskytuje na přezkách opasků wehrmachtu.

Ein Volk, ein Reich, ein Führer (jeden národ, jedna říše, jeden vůdce).

Alles für Deutschland (vše pro Německo), heslo SA.

Deutschland Erwache (Německo, probud' se), používané jednotkami SS, SA.

Meine Ehre heisst Treue (Mou ctí je věrnost). Heslo používané důstojníky SS.

HASS (nenávist). Tímto slovem je vyjadřována nenávist a překládá se Hitler Adolf SS.

ZOG (židovská okupační vláda). „Zionist occupation government“ Termín, který je převzat od amerických neonacistů.⁴⁸

WP (zkratka) „White power“ (bílá síla, bílá moc). Propaguje nadřazenost bílé rasy.

Anti-antifa. Neonacistická kampaň, která sbírá informace proti antifašistickým akcím a útočí proti nim.⁴⁹

2.4.4 Číselné kombinace

1347 (s německým pozdravem) Mit deutschem Grűß. Používáno při posílání emailů nebo zpráv mezi neonacisty.

14 (Heslo rasové nesnášenlivosti). *“We must secure the existence of our people and a future for white children” v českém překladu jde o deset slov: “My musíme chránit existenci našich lidí a budoucnost bílých dětí”*.⁵⁰

18 (Adolf Hitler). Tato kombinace vyjadřuje první a osmé písmeno v abecedě. Toto číslo má v názvu i neonacistická organizace Combat 18, ale i hudební neonacistické skupiny.

88 (Heil Hitler). Vyjadřuje osmé číslo v abecedě.

⁴⁸ Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. s. 38.

⁴⁹ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 67-71. ISBN 80-725-1204-8.

⁵⁰ Tamtéž, s. 66.

28 (Blood and Honour). Heslo Hitlerjugend. Také se jedná o název neonacistické organizace založené v Anglii, která má své pobočky i v České republice.⁵¹

2.4.5 Hlavní symboly neonacismu

Hákový kříž

Byl používán již ve 20. století různými okultisticko-nacionalistickými společenstvími a byl v něm spatřován symbol árijství. V roce 1920 byl převzat politickou stranou NSDAP a poté se stal symbolem nacistického Německa. Dnes je hákový kříž ve velké míře používán neonacistickými skupinami, ale ve většině evropských zemí je zobrazení hákového kříže trestné.

Železný kříž

Za nacistického Německa bylo toto vyznamenání udělováno jako symbol hrdinství. Nacistický železný kříž se liší od ostatních křížů tím, že v jeho středu se nachází hákový kříž. Tento symbol bývá často používán některými neonacisty jako modní doplněk, často bez hákového kříže nebo je doplněn jiným symbolem.

Znak smrtihlava

Byl přijat jednotkami SS jako symbol věrnosti až za hrob a byl na límcích důstojnických uniforem SS. Smrtihlav u neonacistů symbolizuje různé hudební skupiny a je vnímán jako modní doplněk.

Keltský kříž

Jedná se o dnešní náhradu hákového kříže, který byl zakázán. V nynější době se stal jedním z nejvíce oblíbených symbolů mezi neonacisty. Používá se místo hákového kříže u nacistické orlice, která ho drží ve svých spárech. Keltský kříž u neonacistů symbolizuje nordickou a árijskou jednotu.

⁵¹ DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 67. ISBN 80-725-1204-8.

Nacistická orlice

Tato orlice drží ve svých spárech hákový kříž. Tento symbol byl velice často užíván na uniformách jak vojenských, tak stranických a na mnoha dalších materiálech. Jinou orlici měly letecké síly Luftwaffe. Neonacisté nacistickou orlici používají v různých zobrazeních a v různých barevných kombinacích. Často se užívají i jiné orlice ozdobené hákovým křížem, například symbol amerického orla u amerických neonacistů a v České republice potom slezké a moravské orlice.

Vlčí hák

Byl používán během války různými divizemi SS a na konci války se stal symbolem nacistických záškodníků neboli Werwolf. Neonacisté tento symbol používají a většinou ho včleňují do různých jiných symbolů.

Triskele

Je často nazýván trojramenná svastika. Během války byl tento symbol používán jednotkou SS, ale byl i zároveň symbolem afrického rasistického sdružení, které bojovalo proti zrušení apartheidu.⁵² Neonacisté tento symbol užívají jako součást různých zobrazení a modních doplňků, ale nejvíce je znám jako symbol mezinárodní neonacistické organizace Blood and Honour.

Image neonacistů bývá velice často buď skinheadská nebo polovojenská. Neonacisté si velmi oblíbili oděvní značky jako Fred Perry, hlavně kvůli svému vavřínovému věnci. Značku Lonsdale, která je oblíbená díky části názvu NSDA, jež se podobá zkratce nacistické politické strany NSDAP a oděvní značka Thor Steinar díky tomu, že tento symbol je složen ze dvou starogermánských run, ale i samotnému názvu Steinar, který se dává do souvislosti s generálem Waffen SS Felixem Steinerem.⁵³

⁵² DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005. s. 77. ISBN 80-725-1204-8.

⁵³ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 38. ISBN 978-80-254-7147-0.

Dnes neonacisté spíše preferují civilní vzhled a černé oblečení, takzvaně černý blok, který má policii ztížit identifikaci při demonstracích. Hlavním cílem je zbavit se image spojované se skinheads a mít přijatelnější vzhled než jejich protivníci.⁵⁴

⁵⁴ ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. s. 39. ISBN 978-80-254-7147-0.

3 PŘÍPRAVA DOTAZNÍKU A VYMEZENÍ VZORKU RESPONDENTŮ

Pro realizaci praktické části mé bakalářské práce jsem si zvolil dotazníkové šetření mezi mladými občany České republiky ve věku 15 až 20 let. Tito respondenti byli většinou studenty a žáky středních škol a učilišť.

Jako metodu jsem zvolil rozdáváný dotazník, jehož zpáteční návratnost byla téměř stoprocentní. Vzorek čítající 100 respondentů byl vybrán v Domově mládeže za Černým mostem 362/3, 198 00 Praha 9, kde bylo dotazníkové šetření uskutečněno v průběhu měsíce ledna a února 2013. Vybral jsem si ho proto, že v tomto internátním domově se soustřeďuje mládež téměř z celé republiky s různou inteligencí a zájmy.

V dotazníkovém šetření jsem zkoumal názory a postavení mladých občanů naší republiky k problému a nebezpečnosti neonacismu v České republice. Dotazník se celkem skládá z 11 otázek, z nichž každá otázka byla vyhodnocena samostatně. Pro větší přehlednost je rozdělení odpovědí zpracováno ve formě grafu.

Během samotné realizace byli respondenti seznámeni, jak správně vyplnit dotazník a upozorněni na další možnosti, aby výsledná hodnota otázek byla co nejpřesnější.

Dotazník je zcela anonymní.

Tento výzkum, jenž má formu dotazníku, si bere jako hlavní cíl především získání, analyzování a vyhodnocení míry hrozby nebezpečí neonacismu v naší společnosti a zkoumání skutečnosti, zda se mezi dotázanými nachází určité sympatie k neonacistům a posouzení závažnosti tohoto problému u sledované skupiny mladých lidí.

HYPOTÉZY

- a) K neonacismu se budou přiklánět více muži než ženy,
- b) K neonacismu se budou více přiklánět lidé mladších věkových kategorií,
- c) Dělnická strana sociální spravedlnosti (DSSS) díky svým zastáncům získá v budoucnu velkou popularitu.

3.1 Interpretace výsledků dotazníkového šetření

Výsledky výzkumu jsou prezentovány v podobě přehledných tabulek, kde jsou popsány údaje vybraných respondentů, kteří dotazníky vyplňovali. Jedná se o údaje ohledně druhu pohlaví, rozdělení respondentů podle věku a podle kraje, ve kterém žijí. Hlavní zjištění na každou položenou otázku v dotazníku jsou vypracovány v podobě přehledných grafů.

Tabulka 1: Rozložení respondentů podle pohlaví

Ženy	Muži	Celkem
46	54	100

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Tabulka 2: Rozložení respondentů podle věku

Věk	Ženy	Muži	Celkem
15 – 16	33	30	63
17 – 18	10	18	28
19 – 20	3	6	9

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Tabulka 3: Rozložení respondentů podle kraje

Kraj	Ženy	Muži	Celkem
Jihočeský	16	18	34
Jihomoravský	0	0	0
Karlovarský	4	5	9
Královéhradecký	0	3	3
Liberecký	7	5	12
Moravskoslezský	0	0	0
Olomoucký	0	0	0
Pardubický	2	4	6
Plzeňský	8	4	12
Praha	3	5	8
Středočeský	6	5	11
Ústecký	0	0	0
Vysočina	0	2	2
Zlínský	0	3	3

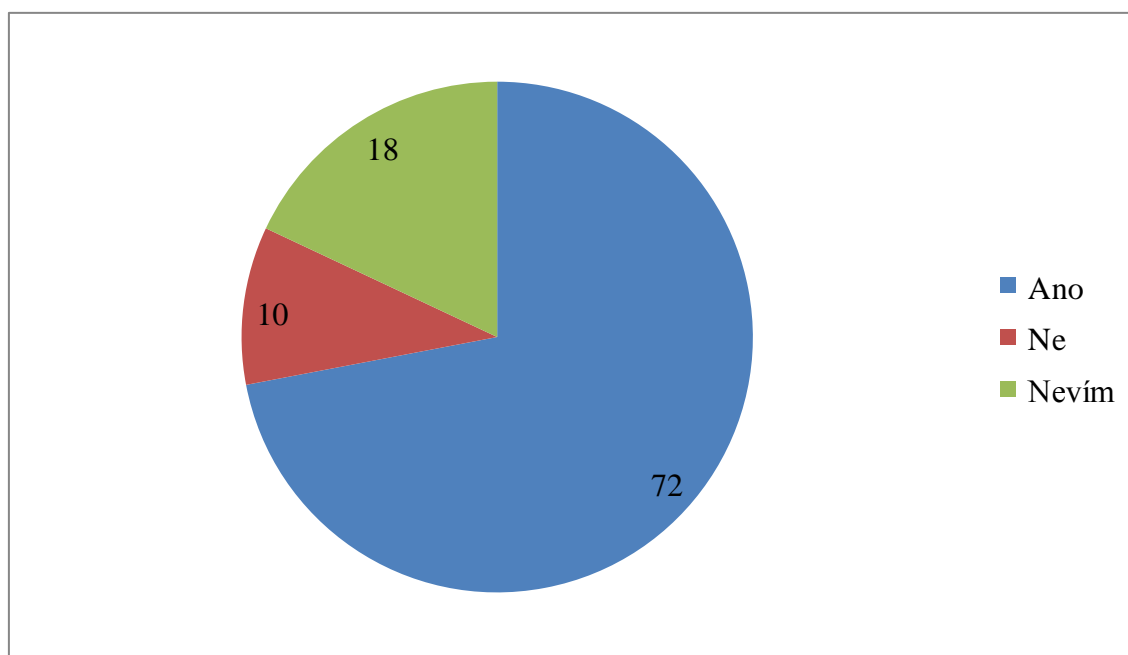
Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Otázka č. 1

První otázka v dotazníku se zabývá termínem holocaust. Cílem otázky bylo ověření, zda mladí lidé věří v existenci holocaustu a zda vůbec vědí, co se pod tímto názvem skrývá.

Bylo zjištěno, že se mezi vybranými respondenty nachází také ti, kteří nevěří v existenci holocaustu. U dnešních neonacistů je právě popírání holocaustu velice oblíbené téma, zejména kvůli očištění nacismu od tohoto zločinu.

Graf 1: Rozložení odpovědí na otázku „Věříte v existenci holocaustu?“

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na první otázku odpovídali dotázaní takto:

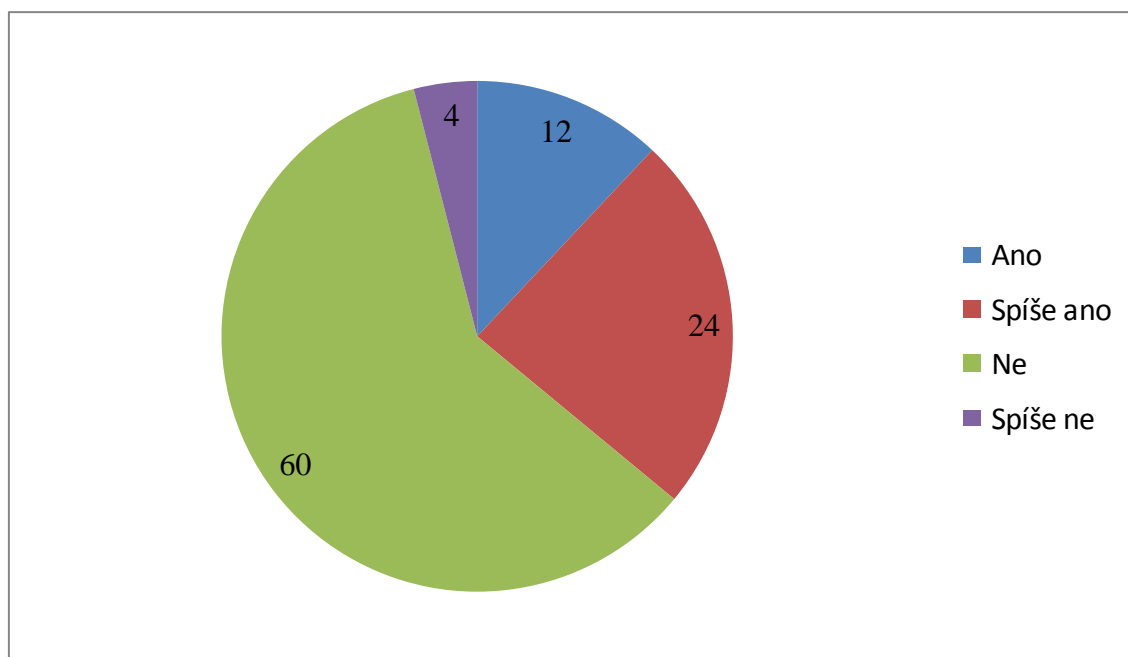
- a) 72 respondentů věří v existenci holocaustu a to je také správná odpověď,
- b) 10 respondentů uvedlo, že nevěří v existenci holocaustu,
- c) 18 respondentů se vyjádřilo, že o tomto tématu nic neví.

Ze získaných odpovědí nám vyplývá, že většina dotázaných v existenci holocaustu věří a ví, že jde o vyvraždění židovské populace během druhé světové války nacisty. Avšak objevili se zde respondenti, kteří odpověděli, že nevěří v existenci holocaustu, dokonce několik respondentů ještě připsalo, že holocaust využívá stát Izrael ke svému dobru a zviditelnění. Zbytek respondentů se vyjádřilo, že má neznalost o tomto pojmu.

Otázka č. 2

Tato otázka se věnuje současné politické scéně, na které se objevuje i politická strana DSSS se svými populistickými a protiromskými názory. Strana je zejména oblíbena u dnešní mládeže a tato otázka nám může podhalit, do jaké míry současná mládež sympatizuje s touto problematickou politickou stranou.

Graf 2: Rozložení odpovědí na otázku “Uznáváte Dělnickou stranu socialní spravedlnosti (DSSS) a její názory?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na druhou otázku odpovídali dotazovaní takto:

- 12 respondentů odpovědělo, že uznává a souhlasí s názory DSSS,
- 24 žáků se spíše přiklání k názorům této politické strany,
- 60 respondentů se vyjádřilo negativně k politické straně DSSS,
- 4 studenti se vyjádřili, že spíše neuznávají názory DSSS.

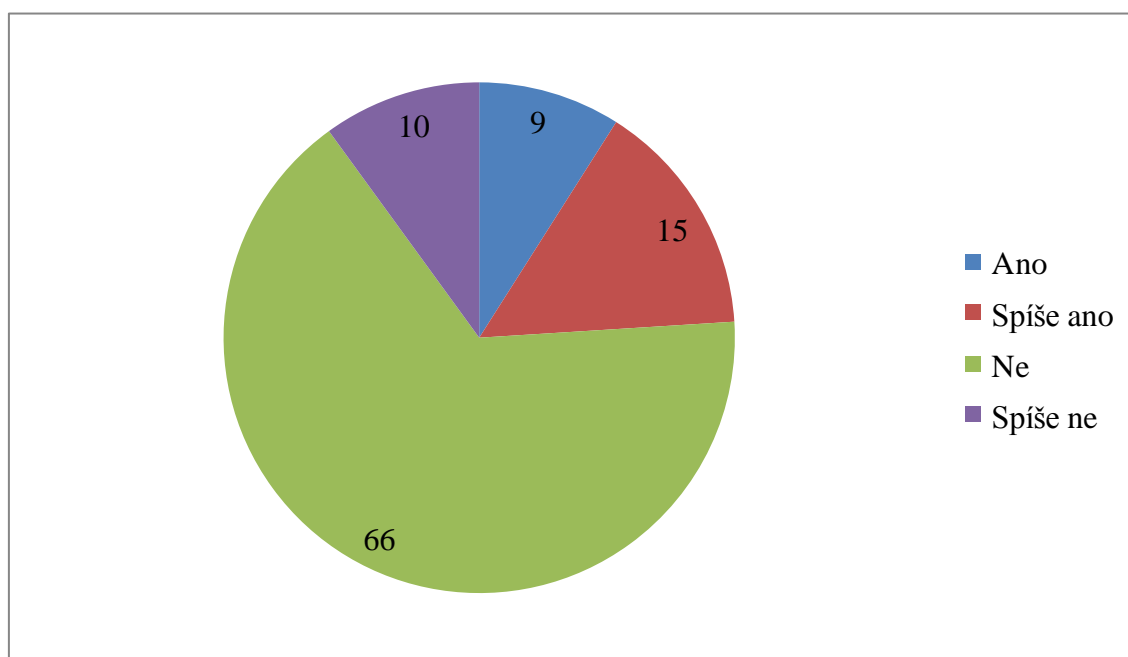
Větší část studentů považuje tuto stranu jako špatnou, neztotožňuje se a neuznává její názory, což by mělo být bráno jako správná odpověď. Ale nachází se zde i mnoho příznivců této strany. Tito respondenti dodávali, že souhlasí hlavně s postupem DSSS

třeba proti nepřizpůsobivým lidem a že jako jediná strana by dokázala udělat pořádek v jejich městě a okolí. O další politické programy této strany se však již respondenti dále nezajímají.

Otázka č. 3

Ve Třetí otázce se respondenti měli rozhodnout, zda by volili politickou stranu DSSS. Tato otázka nám pomůže zjistit, zda by byli lidé ochotni někdy předat moc této politické straně.

Graf 3: Rozložení odpovědí na otázku “Volili byste Dělnickou stranu socialní svobody (DSSS) ve volbách ?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na Třetí otázku respondenti odpovídali následovně:

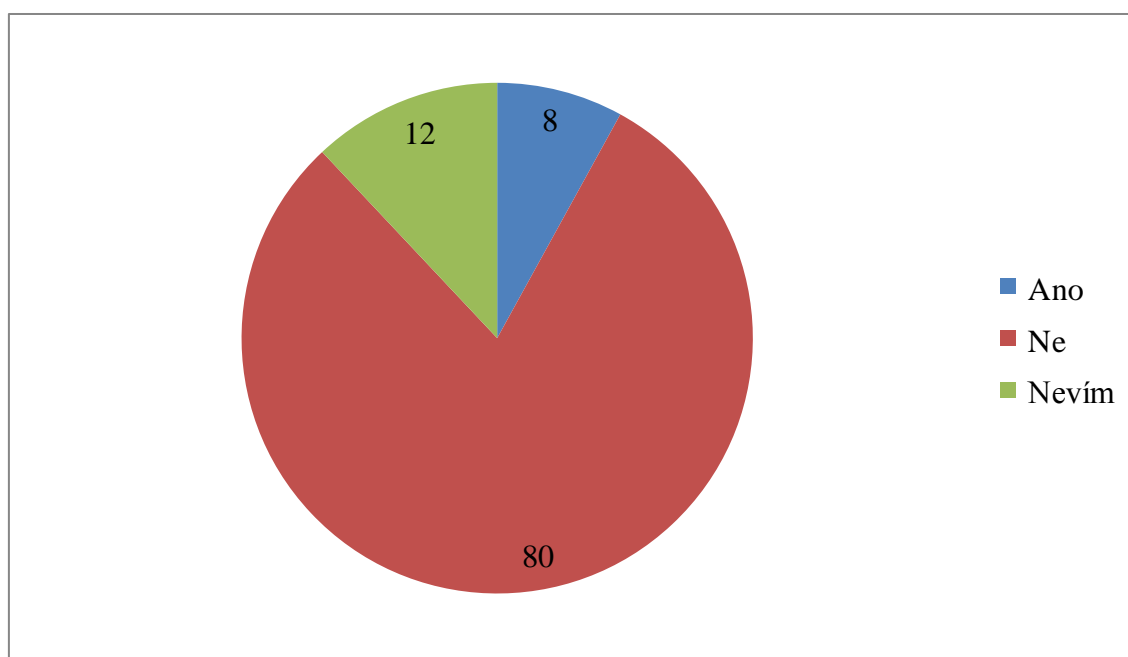
- 9 respondentů odpovědělo, že by volilo tuto stranu,
- 15 respondentů se vyjádřilo, že by spíše volilo tuto stranu,
- 66 žáků odpovědělo záporně a nevolilo by DSSS,
- 10 respondentů by spíše nevolilo tuto stranu.

U většiny odpovědí se respondenti souhlasně vyjádřili, že by DSSS nevolili, což se promítlo také v předchozí otázce. Nutno však dodat, že bohužel někteří žáci se vyjádřili pozitivně a tuto stranu by volili, tím pádem by jí chtěli předat i moc v tomto státě. Tady hrozí nebezpečí, že pokud se v budoucnu u vybraných respondentů dosavadní názor nezmění, mohou se z nich stát budoucí skalní voliči a příznivci DSSS.

Otázka č. 4

Tato otázka se zabývá problematikou státu Izrael a jeho židovského obyvatelstva. Cílem je zkoumání současného antisemitismu, který neonacisté využívají ke své propagaci a označují zde Žida a stát Izrael jako hlavního nepřítele a škoditele dnešního lidstva.

Graf 4: Rozložení odpovědí na otázku “Jsou pro náš stát Židé, popřípadě stát Izrael nějakou hrozbou?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Respondenti na čtvrtou otázku odpovídali následovně:

- 8 studentů se vyjádřilo, že Židé a stát Izrael jsou pro náš stát hrozbou,
- 80 respondentů nevěří v žádnou hrozbu,

c) 12 respondentů se staví do pozice, že neví, zda jsou či nejsou pro náš stát hrozbou.

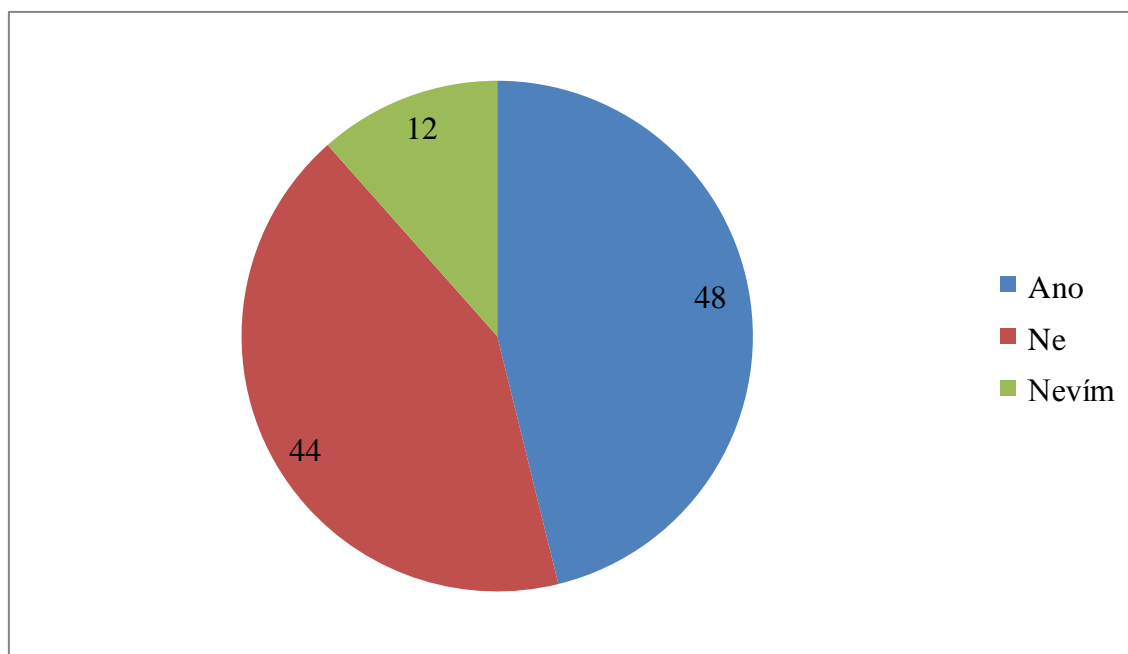
Drtivá většina studentů nepovažuje židovské obyvatelstvo či stát Izrael jako hrozbu a tato odpověď je také správná. Pouze 8 respondentů považuje stát Izrael nebezpečným pro svou nadvládu. Zbytek žáků se nepřiklání k žádnému názoru ohledně této problematiky.

Otázka č. 5

Rovnost lidí je něco, co neonacisté kategoricky odmítají.

V souvislosti se současným neonacismem je značně vyzdvihována otázka dělení lidí podle ras. Právě neonacisté se považují za árijskou rasu, i když současná věda dělení lidí do ras vylučuje. Úkolem této otázky je zjistit, zda dnešní respondent věří v existenci rozdělení lidí do ras.

Graf 5: Rozložení odpovědí na otázku “Věříte, že lidstvo je děleno podle ras (árijská, židovská)?

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na pátou otázku respondenti uvedli tyto odpovědi:

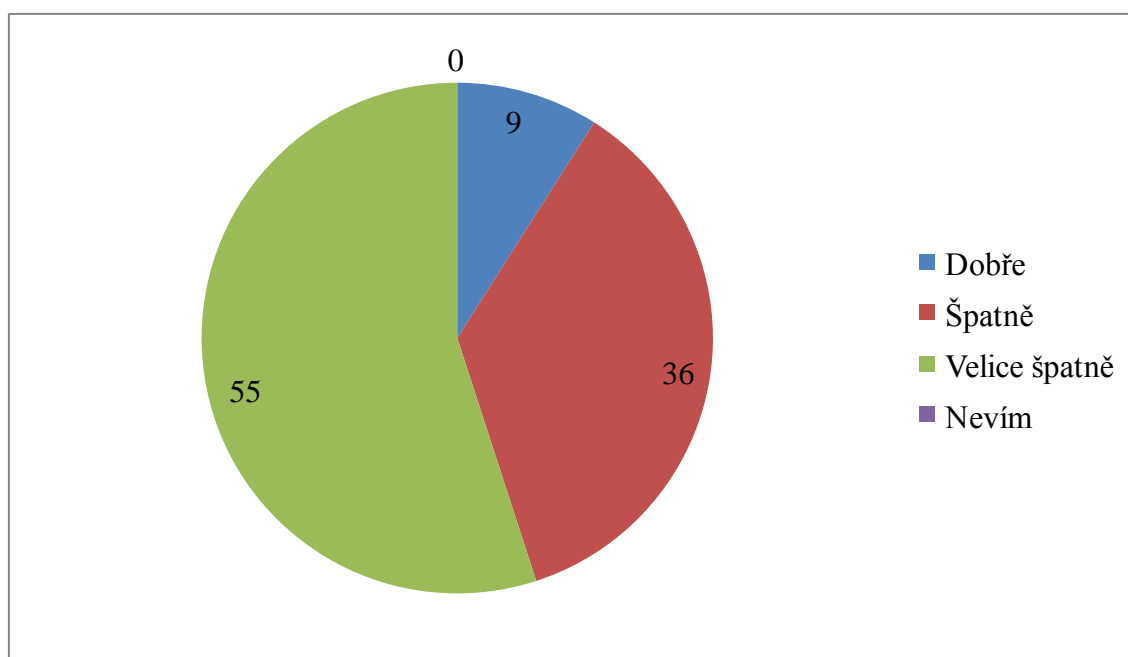
- a) 48 respondentů uvedlo, že věří, že je lidstvo děleno podle ras,
- b) 44 respondentů odpovědělo, že nevěří na rozdělení lidstva podle ras,
- c) 12 respondentů odpovídá, že neví.

Zde jsou odpovědi značně rozporuplné. Z grafu je patrné, že se studenti se dělí na dva rozdílné tábory, kdy jedna část věří v existenci lidských ras na židovskou a árijskou a další část se distancuje a nevěří v existenci žádných ras. Výsledek je tedy značně vyrovnaný a lze vyvodit závěr, že mladí lidé by se ještě měli v tomto ohledu více vzdělávat a poučovat. Zbytek respondentů se nevyjádřilo k tomuto tématu vůbec.

Otázka č. 6

Další otázka se zabývá problematikou nacismu, na který neonacismus navazuje. Hlavním cílem je zjistit, zda se mezi respondenty nachází někdo, kdo uznává nacistickou ideologii a kdo má kladné mínění o nacistickém vůdci Adolfu Hitlerovi.

Graf 6: Rozložení odpovědí na otázku “Jak vnímáte nacistickou politiku za vlády Adolfa Hitlera?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na šestou otázku respondenti odpovídali následovně:

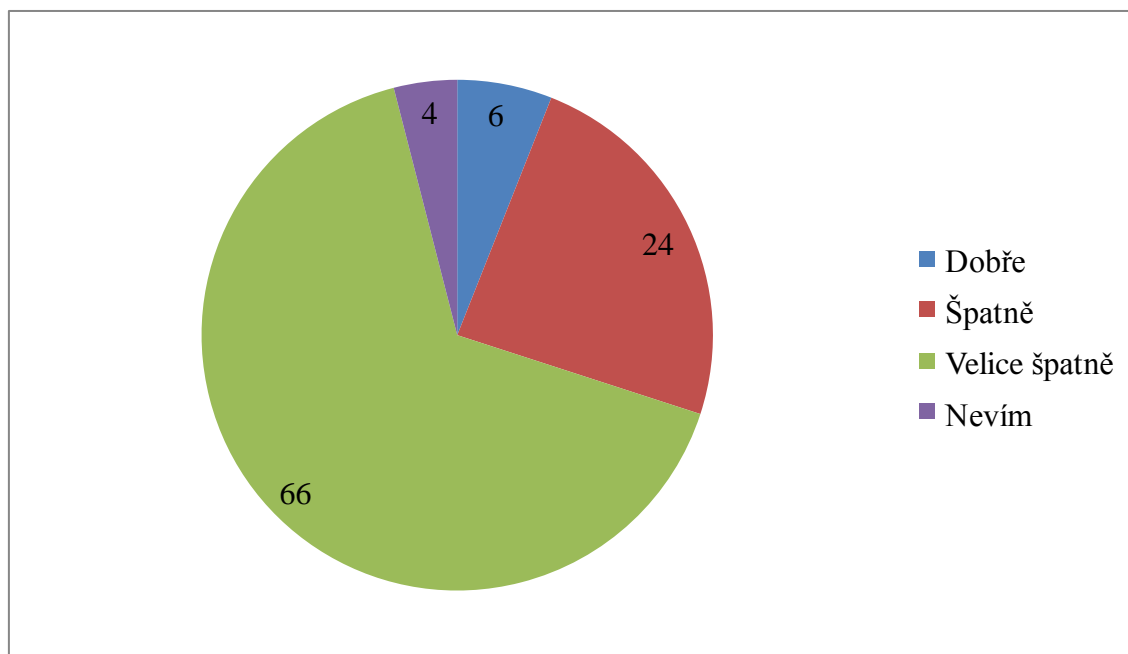
- a) 9 respondentů se vyjádřilo, že souhlasí s nacistickou politikou za vlády Adolfa Hitlera,
- b) 36 studentů se vyjádřilo, že vnímá bývalou nacistickou politiku špatně,
- c) 55 respondentů vybralo odpověď, že vnímá nacistickou politiku velice špatně,
- d) 0 žádný z respondentů neodpověděl “nevím”.

Můžeme konstatovat, že opět většina respondentů, je přesvědčena, že nacismus za vlády Adolfa Hitlera byl velice krutý a nenávistný, pouze v jednom případě respondent připsal, že “kromě holocaustu to byl dobrý režim”. Lze tedy konstatovat, že tento chlapec, který se i v předchozích otázkách vyjadřoval velice radikálně, může mít kladný vztah k neonacismu. Také zbytek 9 respondentů, vše chlapci, se vyjádřili, že nacismus během vlády Adolfa Hitlera vnímají dobře, což je alarmující. Existuje možnost, že se takto vyjádřili možná z neznalosti tématu, avšak v předchozích otázkách se vyjadřovali také radikálně. To může mít za následek, že někteří z těchto chlapců jsou již dnes sympatizanti neonacistů.

Otázka č. 7

Další otázka se zaměřovala na celkové vnímání romské populace na našem území, poněvadž romské obyvatelstvo se stává hlavním cílem útoků neonacistů. Neonacisté považují Romy za hlavní příčinu špatné ekonomické situace, za zločince, příživníky, cizáky a za ničitele kultury země, ve které se usídlili. Díky těmto předsudkům a rychlým násilným řešením takzvané romské otázky, neonacisté získávají sympatizanty mezi mladými a nespokojenými lidmi, kteří již nevěří, že tento problém lze vyřešit jiným, než násilným řešením. Cílem je tedy zjistit, jak je romská populace u mladých respondentů v jejich okolí či celkově hodnocena.

Graf 7: Rozložení odpovědí na otázku “Jak vnímáte romskou populaci ve svém okolí?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na sedmou otázku respondenti odpověděli takto:

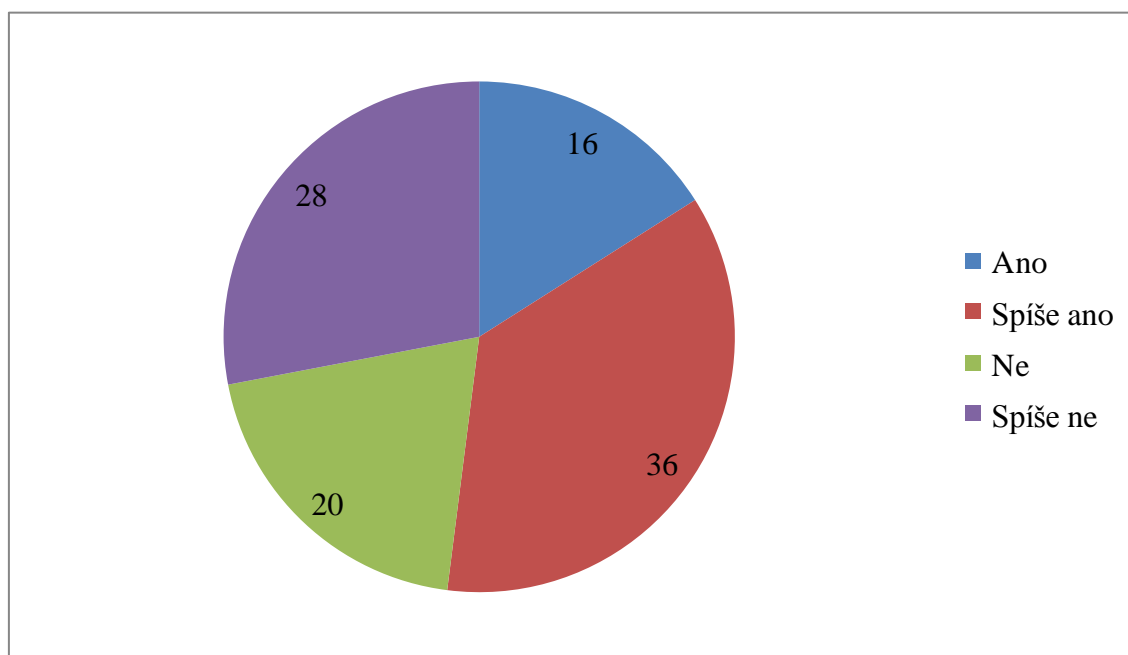
- a) 6 dotázaných odpovědělo na otázku, že vnímá romskou populaci pozitivně,
- b) 24 respondentů již vnímá tuto populaci špatně,
- c) 66 respondentů se vyjádřilo zápornou odpovědí, že vnímají romskou populaci velice špatně,
- d) 4 respondenti neví, jakým způsobem by se k této otázce postavili.

Většina respondentů zvolila odpověď, že vnímá romskou populaci ve svém okolí špatně nebo velice špatně, což se odráží i v dnešní společenské situaci, či praxi s touto menšinou. Toto téma je velice složité a citlivé. V mnohých případech se na něj nedá jednoznačně odpovědět. Všichni Romové nejsou stejní, ale problémy s nimi určitě jsou. Pouhých 6 respondentů se vyjádřilo, že vnímá tuto populaci dobře a 4 respondenti neví, jak by se k tomuto tématu vyjádřili nebo se spíše vyjadřovat obávají.

Otázka č. 8

Touto otázkou se snažím sledovat, zda si někdo z respondentů uvědomuje a chápe problematiku a nebezpečí neonacismu v České republice a všímá si jeho negativního vlivu na demokratické uspořádání naší země.

Graf 8: Rozložení odpovědí na otázku “Myslíte si, že je neonacismus aktuálním problémem v České republice?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

V otázce osmé odpovídají dotázaní lidé následovně:

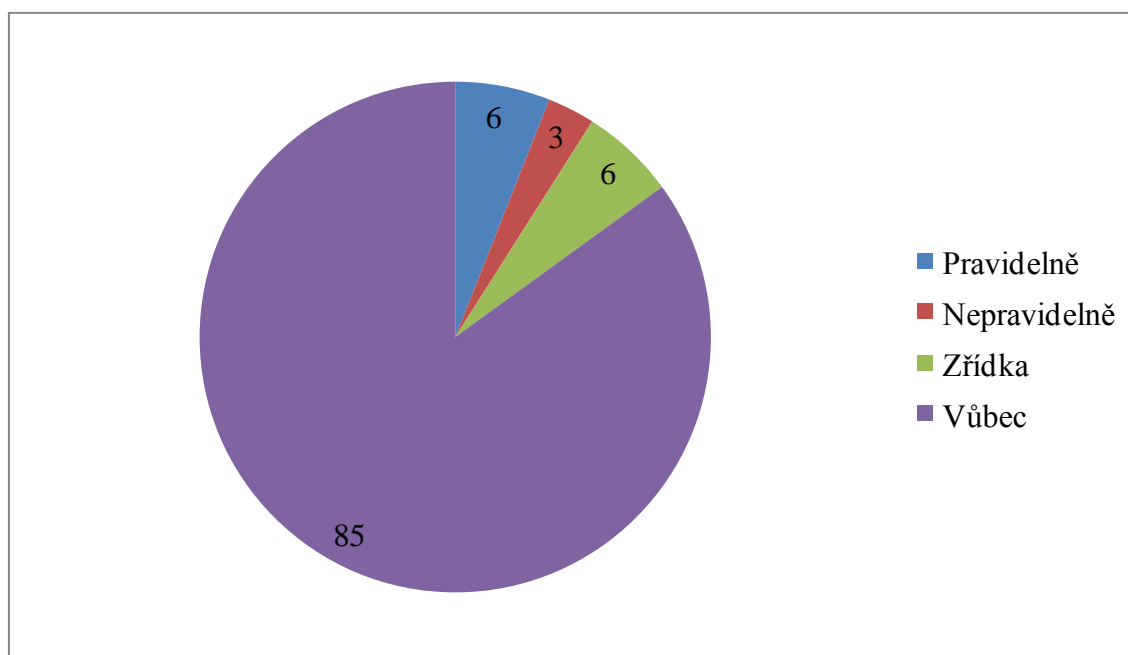
- 16 respondentů odpovědělo, že neonacismus je závažným problémem v České republice,
- 36 dotázaných se spíše domnívá, že neonacismus je současným problémem, tedy zvolili odpověď “spíše ano”,
- 20 respondentů si myslí, že neonacismus není aktuálním problémem v České republice,
- 28 studentů se domnívá, že neonacismus spíše není aktuálním problémem.

Z odpovědí je patrné, že respondenti se kloní k názoru “spíše ano”. Neonacismus tedy považují za aktuální problém. Ovšem další početnou skupinou respondentů jsou žáci, kteří si myslí, že neonacismus není aktuálním problémem v naší společnosti. Názory respondentů na problematiku neonacismu a jeho nebezpečí pro naši společnost jsou tedy značně rozdílné a vedou nás k hlubokému zamyšlení.

Otázka č. 9

To, že se v naší zemi neonacismus skutečně projevuje, dokazují jejich početná neonacistická shromáždění. V souvislosti s extrémně pravicovým uskupením, se tato uskupení projevují i na veřejnosti různými veřejnými a soukromými akcemi. Konají se většinou při různých příležitostech, jako jsou oslavy narozenin a podobně. Nebo jako protesty, pochody proti určitým cílovým skupinám (proti homosexuálům, Romům). Tato otázka má za cíl zjistit, zda se respondenti někdy takové zaměřené akce zúčastnili, nebo zúčastňují.

Graf 9: Rozložení odpovědí na otázku “Zúčastňujete se nějaké neonacistické nebo podobné akce?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na devátou otázku dotázaní odpovídají následovně:

- a) 6 respondentů přímo uvedlo, že se neonacistických či podobných akcí zúčastňují pravidelně,
- b) 3 respondenti uvedli, že se také zúčastňují těchto akcí, ale již nepravidelně,
- c) 6 dotázaných se podobných akcí zúčastňuje jen zřídka,
- d) 85 žáků, tedy většina respondentů se neonacistických či podobných akcí nezúčastňuje vůbec.

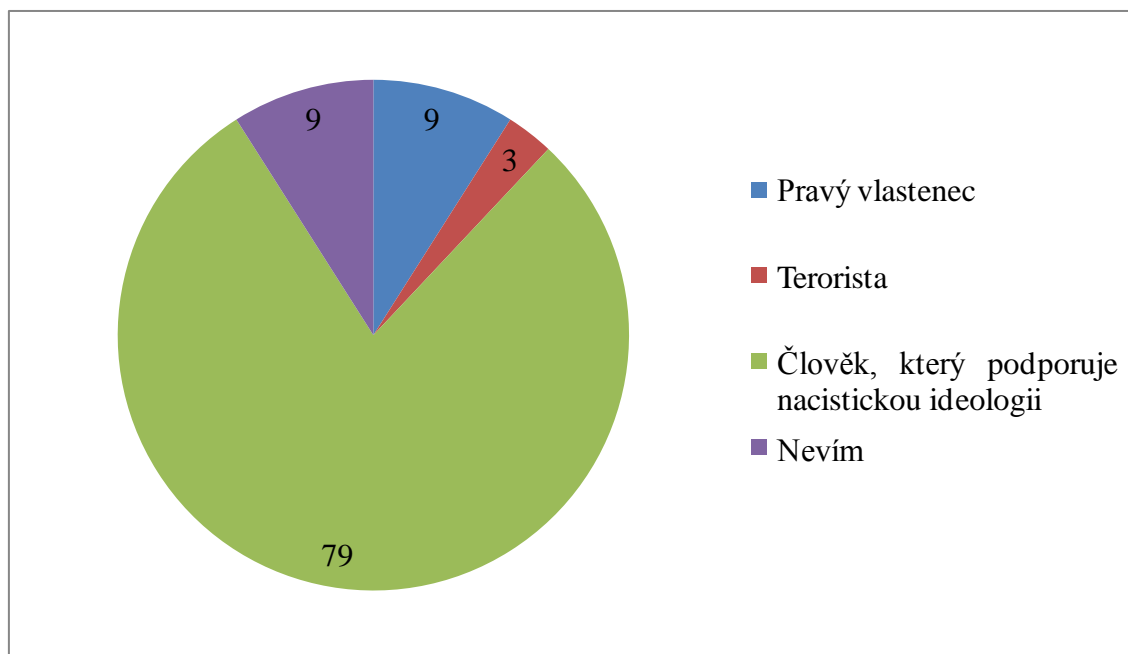
Většina respondentů odpověděla, že se nezúčastňuje a ani nemá žádné zkušenosti s neonacistickými či podobnými akcemi. Avšak několik dotázaných odpovědělo, že se těchto akcí zúčastňuje, ať již pravidelně, nepravidelně, či zřídka. Někteří respondenti ještě k odpovědění doplnili, že se zúčastňují hlavně protiromských akcí, což nemění nic na tom, že většinou takové akce pořádají neonacisticky zaměřené skupiny a dochází zde i k přesvědčování a k náboru nových členů do těchto skupin. Můžeme tedy konstatovat, že se ve skupině vybraných respondentů objevují sympatizanti neonacistů a zřejmě i nastávající členové.

Otázka č. 10

Dnešním problémem u neonacistů je, že se stimulují do role vlastenců a ochránců svého bílého národa, ochránců kultury před přistěhovalci a obránců před ostatními cizáky.

Účelem této otázky je zjistit, zda respondenti chápou spojení terminologie neonacista s ideologií nacismu a pravicovým extremismem. Díky odpovědím, se můžeme dozvědět, s jakými projevy spojuje neonacisty dnešní mládež.

Graf 10: Rozložení odpovědí na otázku “Kdo je to neonacista?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Na desátou otázku dotázaní odpověděli následovně:

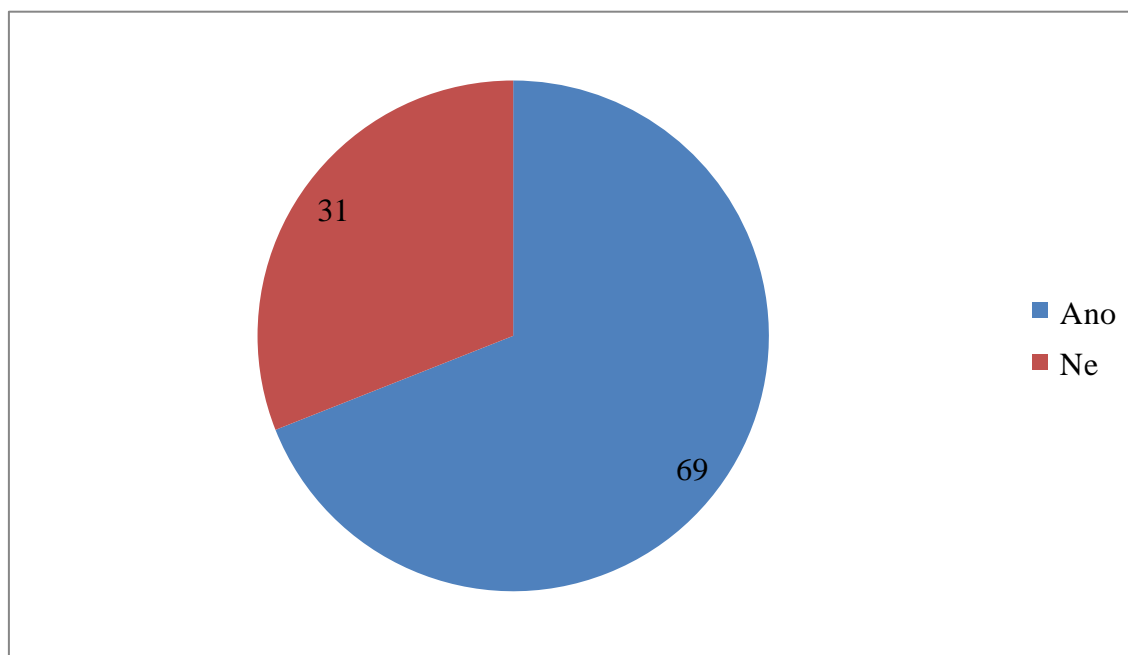
- a) 9 respondentů vnímá neonacistu pod pojmem pravého vlastence,
- b) 3 dotázaní považují neonacistu za násilného člověka, tedy za teroristu,
- c) 79 respondentů uvádí správnou odpověď, tedy že je to člověk, který podporuje nacistickou ideologii,
- d) 9 dotázaných se vyjádřilo, že neví, kdo je to neonacista.

Téměř většina dotázaných odpověděla na tuto otázku správně, tedy že neonacista je “člověk, který podporuje nacistickou ideologii”. Někteří však vidí v neonacistech jakési teroristy, kteří se mohou projevat i tím, že bojují násilím proti demokracii, což může být také pravda, zvláště u určitých násilnicky zaměřených neonacistických organizací. Dá se říci, že pouhých 9 respondentů považuje neonacistu za pravého vlastence, tedy o označení, o které neonacisté usilují. Posledních 9 respondentů neví, pod jaký pojem neonacistu zařadit.

Otázka č. 11

Tato otázka zjišťuje osobní zkušenosti respondentů, s hlavní nejrozšířenější neonacistickou propagací, tedy symbolikou.

Graf 11: Rozložení odpovědí na otázku “Setkal jste se už někdy na veřejnosti s neonacistickým či nacistickým symbolem?”

Zdroj: autor práce (vlastní šetření)

Poslední jedenáctou otázkou bylo zjištěno:

- 69 respondentů uvedlo, že se s neonacistickým či nacistickým symbolem na veřejnosti již setkal,
- 31 respondentů odpovědělo, že nemá žádnou zkušenost s těmito symbolikami.

Většina respondentů má již určitou zkušenost s nacistickým či neonacistickým symbolem, se kterým se setkal na veřejnosti, což vypovídá o rozšířenosti nacistické symboliky ve společnosti. Nejvíce se respondenti podle jejich zkušeností setkávají s hákovým křížem, dále s runami SS, se znakem smrtihlava a různě upravenými prapory. Malou skupinu tvoří pak lidé, kteří se zatím s ničím podobným neseťkali.

3.2 Diskuse

Dotazníky byly na závěr zpracovány a odpovědi vyhodnoceny. Cílem dotazníkového šetření bylo vyhodnocení nebezpečí neonacismu v naší společnosti. Úkolem bylo zjistit, zda se u dotázaných lidí vyskytují příznivci nebo sympatizanti neonacismu.

- a) V souvislosti s pojmem holocaust, lze říci, že většina respondentů zná tento pojem a nepopírá jej, ale vyskytli se tací respondenti, kteří netuší, co tento pojem označuje a další mimo to uvedli, že nevěří v existenci holocaustu. V jednom případě se respondent vyjádřil přímo nesnášenlivě a to tak, že dodal, že holocaust je výmysl státu Izraele. Rovněž v dalších otázkách se vyjadřoval k Židům nesnášenlivě. Lze tedy konstatovat, že již v tomto bodě lze hledat možné sympatie s extrémní pravíci.
- b) Nejvíce respondentů, kteří se přiklání k neonacismu či k extrémně pravicovým skupinám, jsou chlapci. Tím se potvrdila první hypotéza.
- c) Částečnou shodu s názory extrémní pravice lze nálezt i v otázce, zda jsou žáci sympatizanti Dělnické strany sociální spravedlnosti a zda by tuto stranu volili. Nejvíce sympatizantů a budoucích voličů má tato strana mezi chlapci ve věku 15 až 16 let. Tyto sympatizanty tato strana získává díky tomu, že chce řešit problém s romskou populací, jak respondenti sami uvádějí. Je alarmující, že politické preference mladých lidí směřují právě k této politické straně. Tím se potvrdila třetí hypotéza.
- d) Nejvíce sympatizantů k neonacismu by podle dotazníkového šetření mělo být u občanů ve věku 15 až 16 let. Tím se potvrdila druhá hypotéza.
- e) Romská menšina je považována až na menší výjimky za velmi problematickou a nepřizpůsobivou, čehož neonacisté mohou využít ve svůj prospěch.
- f) Židé a stát Izrael nejsou viděni jako naši nepřátelé, pouze zlomek lidí je přesvědčen o jejich hrozbě pro náš stát.
- g) Ohledně pojmu neonacista, je většina žáků srozuměna s tímto pojmem a ví, jakého člověka či skupinu si pod tím představit.
- h) Z informací z dotazníku je patrné, že nacistická a neonacistická symbolika je v naší společnosti volně dostupná a velice rozšířená.

- i) Ohledně nebezpečí neonacismu v naší společnosti jsou u respondentů názory rozdílné.
- j) V rozdělení lidí do ras, věří téměř polovina všech respondentů.
- k) Nacismus je u většiny respondentů považován za velice špatný, avšak nachází se zde jedinci, kteří způsob této politiky považují za dobrý.
- l) Asi 1/6 dotázaných respondentů se již zúčastnila či zúčastňuje neonacistických akcí a setkání.

ZÁVĚR

Problém, jakým je neonacismus, se ani v současnosti nevyhýbá naší společnosti.

Cílem mé bakalářské práce “Nacismus a neonacismus” bylo nastínit problematiku nacistické a neonacistické ideologie a jejich další vzájemnou návaznost. Jedná se především o návaznost biologického rasismu k dnešnímu kulturnímu rasismu, dále rasového antisemitismu, který se vyznačuje u dnešních neonacistů v podobě nového globálního antisemitismu. K dalším projevům patří příznačné popírání holocaustu, využívání mysticismu a okultismu, který sloužil a slouží k přilákání dalších členů k této ideologii. Mezi další návaznost patří uctívání představitelů Třetí říše a využívání nacistické symboliky různě upravené k její propagaci neonacismu v naší společnosti. Tento souhrn projevů byl vypracován v teoretické části.

V dotazníkovém šetření, z něhož jsem zjistil určité zajímavé informace, jsem se snažil o zachycení názorů a postojů mladých lidí k neonacismu. Vyplývá z něj, že i přes určité sympatie k neonacismu, drtivá většina respondentů nejsou přímými zastánci či sympatizanty těchto uskupení. Negativní reakce respondentů, kteří mohou v budoucnu být, či již jsou přívrženci neonacismu, mohou být často vyvolány přímou nebo negativní zkušeností s určitými jevy v naší společnosti. V těchto případech je nutné s těmito mladými lidmi diskutovat a řešit jejich problémy podle závažnosti. Vytvářet přednášky týkající se tohoto tématu a zároveň je nutno upozorňovat na negativní či protizákonné reakce, které jsou těmito nespokojenci vyvolány.

Neonacismus zřejmě zůstane ještě dlouhou dobu nebezpečným celospolečenským problémem, se kterým je a bude potřeba nadále bojovat. Toho lze podle mě dosáhnout jedině správným přístupem, zejména už výchovou dětí rodiči v úplných rodinách a živou komunikací v rodině. Aby již malé děti znovu poznaly hodnotu rodiny jako takové, kde se nachází ta pravá láska, klid, bezpečí a vzájemné porozumění. V dnešní uspěchané době totiž na tyto obrovské lidské hodnoty zcela zapomínáme. Mladé matky pospíchají velmi brzy od svých dětí zpět do práce, na kterou by při delším návratu již neměly nárok a děti zůstávají bez dozoru a citové výchovy. A právě tady začínají první problémy, kdy pak na děti nemá nikdo z rodiny dostatek času. Práce je málo, peníze jsou potřeba.

Tím se děti dostávají do různých problémových paret a skupin, kde se mohou časem setkat se sympatizanty neonacistů.

Dalším negativem dnešní doby jsou potom rozvody. I tady děti hodně psychicky trpí a to se pak nutně odráží v průběhu jejich dalšího života. Jejich výchova se stává v dalších etapách vývoje problematická, nikdo se jim nevěnuje, komunikují tedy pouze s počítačem, mobily, neví, jak naložit s volným časem. Dostávají se tak do špatné party lidí, kde ale naopak své porozumnění nacházejí. Přicházejí do styku s drogami, páchají nekalé akce a dostávají se do rozporu se zákonem. Cítí se nepokojeni a ukřivděni touto společností a tudíž se snaží o nastolení nového řádu. Čehož neonacisticky zaměřené skupiny využívají a vtahují mladé lidi mezi sebe. Vystávají problémy s tím související a už bývá mnohdy pozdě je řešit.

Komunikace a prevence je tedy nejlepší formou, jak pracovat s dnešní mládeží. Bohužel problematika neonacismu je závažná věc, která je často v naší společnosti přehlížena. Z toho důvodu je nutné, aby se určitá forma prevence vyskytovala již na nižších stupních základních škol, v odborných učilištích a na středních školách.

Základní prevencí by mělo být jasné hájení demokratických hodnot a upozornění, že právě neonacitě chtějí tyto dávno vydobyté hodnoty zničit a že jejich program nepřinese žádná reálná řešení daných problémů, na které se poukazuje. Jako další možnost prevence pak vidím vydávání různých naučných publikací, zaměřujících se na nebezpečí neonacismu v naší společnosti. Mělo by vznikat daleko více publikovaných odborných prací a mnoho dalších výzkumů na dané téma. Dle mého názoru je takových podkladů v současnosti na našem trhu velice poskromnu.

V neposlední řadě ale nesmíme zapomenout na řádné vyškolení a pěstování odborníků, kteří se budou v praxi pohybovat a důsledně pracovat s tímto tématem a dále je nutné provádět celospolečenskou osvětu ve školách a všude kolem nás.

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

Seznam použitých českých zdrojů

BALÍK, Stanislav a Michal KUBÁT. Teorie a praxe totalitních a autoritativních režimů. 1. vyd. Praha: Dokořán, 2004, 167 s. ISBN 80-865-6989-6.

CLAY, Catrine a Michael LEAPMAN. Panská rasa: nacistické Německo a experiment Lebensborn. Překlad Ivan Ryčovský. Praha: Columbus, 1996, 196 s., [16] s. il. ISBN 80-859-2843-4.

DANICS, Štefan a Tomáš KAMÍN. Extremismus, rasismus a antisemitismus. Vyd. 1. Praha: Policejní akademie České republiky, 2005, 114 s. ISBN 80-725-1204-8.

GOODRICK-CLARKE, Nicholas. Okultní kořeny nacismu: rakouští a němečtí ariosofisté, 1890-1935 : tajné árijské kultury a jejich vliv na nacistickou ideologii. Překlad Daria Dvořáková. Praha: Votobia, 1998, 381 s., 33 foto příl. ISBN 80-722-0023-2.

HROMKOVÁ, Dana. Jak vypracovat bakalářskou a diplomovou práci. 4., přeprac. a rozš. vyd. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského, 2012, 69, xi s. ISBN 978-80-7452-024-2.

Laqueur, W. Mění se tvář antisemitismu – od starověku do dnešních dnů. Praha: Lidové noviny, 2007. 216 s. ISBN 978-807-1069.

Mareš, M. Symboly používané extremisty na území ČR v současnosti. Praha: MV odbor bezpečnostní politiky, 2006. 80 s.

MATTHEW HUGHES, Chris Mann a Přeložil Petr KOVÁCS. Hitlerovo Německo: život v období Třetí říše. v Praze: Columbus, 2002. ISBN 80-724-9123-7.

MEŠKO, Dušan. Akademická příručka. České, upr. vyd. Martin: Osveta, 2006, 481 s. ISBN 80-806-3219-7.

PRINGLE, Heather. Velký plán: Himmlerovi vědci a holocaust. 1. vyd. v českém jazyce. Překlad Václav Víták. Praha: BB art, 2008, 448 s., [24] s. obr. příl. ISBN 978-807-3813-857.

SELIGMANN, Matthew S, John DAVISON a John MCDONALD. ve stínu hákového kříže: život v Německu za nacismu 1933-1945. Vyd. 1. Praha: Levné knihy, 2008, 223 s. ISBN 978-80-7309-565-9.

ZBÍRAL, Robert. Příručka psaní seminárních a jiných vysokoškolských odborných prací. 4., přeprac. a rozš. vyd. Praha: Linde, 2009, 159 s. ISBN 978-80-7201-779-9.

ZEMAN, V. Hrozby neonacismu - příležitosti demokracie. Praha: Asi-milování, 2009. ISBN 978-80-254-7147-0.

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha A – Dotazník	I
-----------------------------------	----------

Příloha A – Dotazník – Nebezpečí neonacismu v České republice

Vážená studentko, vážený studente,

Studuji první ročník Univerzity Jana Amose Komenského a součástí mého studia je sepsání bakalářské práce obsahující i praktickou část, k níž zároveň patří i dotazníkové šetření na téma “ Nebezpečí neonacismu v ČR”. Obracím se proto na Vás s důvěrou a žádostí o odpověď na otázky v dotazníku, který je nezbytný pro mou práci.

Děkuji Martin Vyskočil

Věk dotazovaného:

Kraj, ve kterém žije:

Pohlaví : Muž Žena

1. Věříte v existenci holocaustu?

- a) Ano
- b) Ne
- c) Nevím

2. Uznáváte Dělnickou stranu socialní spravedlnosti (DSSS) a její názory?

- a) Ano
- b) Spíše ano
- c) Ne
- d) Spíše ne

3. Volili by jste Dělnickou stranu socialní spravedlnosti (DSSS) ve volbách?

- a) Ano
- b) Spíše ano
- c) Ne

d) Spíše ne

4. Jsou pro náš stát Židé, popřípadě stát Izrael nějakou hrozbou?

a) Ano

b) Ne

c) Nevím

5. Věříte, že lidstvo je děleno podle ras (árijská, židovská)?

a) Ano

b) Ne

c) Nevím

6. Jak vnímáte nacistickou politiku za vlády Adolfa Hitlera?

a) Dobře

b) Špatně

c) Velice špatně

d) Nevím

7. Jak vnímáte romskou populaci ve svém okolí?

a) Dobře

b) Špatně

c) Velice špatně

d) Nevím

8. Myslíte si, že je neonacismus aktuálním problémem v České republice?

a) Ano

b) Spíše ano

c) Ne

d) Spíše ne

9. Zúčastňujete se nějaké neonacistické nebo podobné akce?

- a) Pravidelně
- b) Nepravidelně
- c) Zřídka
- d) Vůbec

10. Kdo je to neonacista?

- a) Pravý vlastenec
- b) Terorista
- c) Člověk, který podporuje nacistickou ideologii
- d) Nevím

11. Setkal jste se už někdy na veřejnosti s neonacistickým či nacistickým symbolem?

- a) Ano
- b) Ne

BIBLIOGRAFICKÉ ÚDAJE

Jméno autora: Martin Vyskočil

Obor: Bezpečnostní studia

Forma studia: prezenční studium

Název práce: Nacismus a neonacismus

Rok: 2013

Počet stran: 50

Celkový počet stran příloh: 3

Počet titulů české literatury a pramenů: 13

Počet titulů zahraniční literatury a pramenů: 0

Počet internetových zdrojů: 0

Vedoucí práce: Doc. Ing. Dr. Štefan Danics, Ph.D